هيلي
Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کتاب پېژندنه

ناول.. ناهيلي

ليکوال.. نيک محمد بارک

د کتابونو او ناولونو په لړ کي ۱۰

کال.. ۱۴۰۲/۷/ ۰

اړيکه.. ۰۷۰۲۱۱۰۳۷۱

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لیکوال خبري

نحمده و نصلی علی رسوله الکریم

بسم الله الرحمن الرحیم

یو وار بیا د الله جل جلاله ډیر شـــــکرونه ادا کوم چي ددې وس توان او توفق یې را کړ چي د ځوانـانو او مینوالو لپـاره د ژونـد تکلاره د ناول په ژبه وښیم.

لکـه څنګـه چي مي مخکي نـاولونو کي هم یـادونـه کړیـده چي د مېنوالو مینه، تشـویق او سـتاینه او غوښـتنه وه چي یو وار بیا قلم را واخلم او دوی تـه نـاول ولیکم، نو ځکـه مي کـال مخکي د دوو نـاولونو د لېکلو نیت وکړ چي یو د نـاهیلي پـه نوم ناول وو او بل د شـمشـیر په تیارو کي ناول وو چي د همدې کال په جریان کي مي دواړه د الله جل جلاله په مرسته او توفق سرته ورسول.

پـه دا نـاول کي مي د نورو ناولونو پځیر هم ټول هر هغه اړخونه په نظر کي نیولي دي چي د اوسـنیو ځوانانو په پوه کول اړین او ورتـه اړتیـا یي ده د مثـال پـه ډول ژونـد، کـاروبـار، اړیکې، خپلوي.....

- په ناول کي د کندهارۍ لهجي څخه تر ډیره حده استفاده سوېده هیله ده چي مېنوال باندي پوه سـي ځکه زه ادیب لیکوال نه یم نه مي پښـتو ادبیات ویلي دي چي ناولونه په معیاري پښـتو ولیکم او نه مي هم تر ډیره حده د داسي چا سره ژوند کړیدی چي معیاري پښـتو دي وایي نو ځکه مي د امکان تر حده معیاري پښـتو لېکلي ده خو شاید ځني ځایونه ګده وډه یي د مثال په ډول د (وکړ) لغات پـه کندهارۍ لهجه کي(وکی) لیکل کیږي او ویل کیږي د (وکړو)

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

لغات (وکو) لیکل کیږي د (وي) لغات په (یي) لیکل کیږي او ویل کیږي همدارنګه ځنې نور لغاتونه دي چې په نورو لهجو کې د کندهارۍ لهجې سره فرق کوي ما دا لغاتونه تر یو حده معیاري لیکلي دي خو کومو ځایو کې چې په کندهارۍ لهجه لیکل سویدي شاید ورته پام سوی مي نه وي یا هم د نورو لهجو څخه ناخبره یم چې هلته کومه معنا لري.

- لکه څنګه چې مي مخکې ناولونو کې هم یادونه کړیده دلته بیا هم یادونه کوم چې که زما ناولونو کې کوم اشـــتباهات وي د اصـلاح لپاره یې را سـره په تماس کې سـی سـتاسـو همکاري د اشتباهاتو په اصلاح کې زما ناولونه تر لوړي پوړي رسوي او د هغو ورونو او خویندو مننډوی یم چې مخکینیو ناولونو کې یې په اصـلاحاتو کې همکاري را سـره کړیده په خاصـه توګه د اغلې مسـلیمې اخکزۍ څخه چې د ناول لیکلو قوانین یې راته ښـوولې وه.

ستاسو د بریا په هیله

نیک محمد بارک

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناهیلي

زید خپل د سفر بسته تیارول او د سفر لپاره یي امادګي نیول چي په دي وخت کي یي پلار اطاق ته وراغلی زید ته یي وویل: زویه ته بیا هم فکر وکه ایا رښتیا هم غواړي ولاړ سې؟

زید وویل: هو بابا.

پلار یي وویل: زویه ما هر وخت ستا ضد ته ماته راوړېده او ستا هر ضـد مي در پوره کړیدی خو دا ضـد دي ماته ډېر سـخت دی زما ژوند به بیله تا نیمګړی وي.

زید وویل: ما وبخښـه بابا خو که زه دلته پاته سوم نو ژوند به مي ډېر تنګ ســـي زما خیر په همدي کي دی چي ددې هیواده لیري ولاړ سم.

پلار یي تر څو شـېبو وروسـته وویل: سـمده زویه چي څنګه سـتا خوښه وي.

زید د سـفر بسـته تیاره کړل او د اطاق څخه د پلار سـره یو ځای ووتـی.

پلار یي وویل: زویه زه او ورونه دي تر هوایي میدانه رسوو.

زید وویل: بابا تاســو تکلیف مکوی موټروان ســـته هغه به مي ورسوي.

د زید ورونو وویل: یا زیده موږ در سره ځو.

زید وویل: سمده.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

وروستــــه ټول په موټر کـي کښـــينســـتل او مخ د هوايي ميدان پر طرف روان سـول، زيد خپل سـر د موټر پر چوکۍ لګولی وو او په سوچو او فکرو کي غرق وو چي تر څو شيبو وروسته هوايي ميدان را ورسيدی ټول د موټر څخه کښته سول، کله چي هوايي ميدان تـه ننوتـل زيـد خپـل پلار تـه وويـل: بـابـا زه بـه د پرواز معلومات وکم.

زيد د معلومـاتو ځانګي ته ورغلی خپل پاســـپورټ او ټکيټ يي خدمتګار ته ورښـکاره کړل خدمتګار وويل: وبخښی صاحبه د يو ســاعت لپاره انتظار وکړی ســـتاســـو د ســـفر طياره لږ تخنيکي ســـتونزه لري کار پر شــــروع دی چي ترميم ســـول موږ به ږغ درباندي وکړو تاسو په انتظار ځای کي په تمه سئ.

زيد وويل: سمده.

زيد د ورونو او پلار ســره ســـتونزه شـــريکه کړه ټول په انتظار ځای کي کښـينسـتل انتظار سـول تر څو شـيبو وروسـته زيد ولاړ سو او وېويل: بابا زه تليفون کوم بيرته راځم.

زيد د پلار او ورونو څخه څـه ليري ســـو بيا يي تليفون د جيبه راوکښـی د نمبرو ليسـت يي راوسـتی او د مسکان په نوم نمبر يي پيدا کړ تر څو شيبو پوري نمبر ته په کتو او فکر کي وو وروسته تر څو شـــيبو يي د اوکي پر بټن ګوته کښــيکښــل او غوږ ته يي ونيوی، مســکان پر کټ ناســته وه تر ســترګو يي مړاوي مړاوي اوښـــکي رواني وې او په فکر کي ډوبه وه چي تليفون يي زنګ ووهلی کله چي يي تليفون راپورته کړ نو وېليدل چي د زيد زنګ وو، تر څو شــــيبو يي تليفون تـه کتل وروســــته يي د اوکي بټن

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کښــــیکښـــــی او غوږ ته یي ونیوی او په ژړغوني ږغ یي وویل:
بلې!

زید د مســـکان د ږغ په اوریدو د درده ســـترګې پټې کړې څه یي نه وویل مســـــکان بیا ږغ پر وکړ او په ژړغوني اواز یي وویل:
بلې !

خو زید بیا هم ږغ نه کوی بیا یي تر څو شـــېبو وروســـــته وویل:
مسکان! ....زه هوایي میدان کي یم دا هیواد پریږدم او د تل لپاره ځم که کولای سې د اخیر وار لپاره را سره ووینه هیله کوم!

مسکان هم د درده په اوښکې ډکې سترګې پټې کړې بیا یي وویل:
ولي ځې؟

زید وویل: د ولي جواب نلرم بس دا اخیري غوښـــــتنه مي ومنه غواړم د تلو مخکې دي یوار ووینم.

مسکان په ژړغوني ږغ وویل: سمده زه درځم.

زید وویل: مننه.

وروســــــته یي تلیفون بند کړ لاس یي د ترمینل پر هنداره ونیوی سړه ساه یي وکښل او خپل خندرویه وختونه یي ورپیاد سول کله چي زید پیدا سو نو د ډیرې شوخیه یي د خدمتګارو قابلو لاسونه تینګ نیولي وه هغو په خندا یو و بل ته وویل: دی به ډیر شــــوخ هلک جوړیږي اوس یي لا دا دی د انجونو لاس ونیوی هاهاها.

زید چي کله د لسو کالو ســو نو د همســایه د انجونو ســره به یي ډیره شــوخي کول او هغوی به هر وخت دده مور ته په شـــکایت ورتلې.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور به يي دده پر دي كارو ډيره وبيريدل او د زيد پلار ته به يي ويل: سړيه كه ددي هلک پر دا وخت د سميدو چاره ونكړو نو په لويوالي به يي اصلاح بيا ډيره راته ستونزمنه سي.

د زيد پلار وويل: پريږده يي ښـــځي كوچنى دى تر اوســـه او په كوچنيوالي هر كوچنى شوخ وي.

زيد پر خپل پلار ډير ګران وو هغه ته به يي ډير نازونه وركول خو د زيد څخه به د خلكو شــــكايتونه ورځ په ورځ ډيريدل، زيد چي پلار يي لوى سرمايه دار هم وو كله كله به د پلار سره دفتر ته هم تلى پلار بـه يي پـه دفتر كي خپل ترڅنـګ كښـــينوى، يوه ورځ يي ملګري ورته وويل: ســـلطانه دا زوى دي ډير مه نازوه اخير به يي دا ســتا ناز بدلاري كړي مينه ور ســره كوه خو ورته ظاهروه يي مه.

ســلطان وويل: څه وكړم ياره چي د څنګه يي ليري كړم نفس مي پسي خيږي.....،

ساعت وروسته د مسكان موټر را ورسيدى هغه د موټره راكښته سوه او د ترمينل مخته ودريدل، كله چي يي دننه ترمينل ته وكتل زيد يي وليدى چي پر چوكۍ ناست دى دواړه لاسونه يي پر خپل څنګنو ايښـــي دي او ســـر يي لاندي زړولى دى، مســـكان دننه ترمينـل تـه ورغلـه او د زيـد مختـه ودريـدل، زيـد تر څو شـــيبو وروسته لوموړى د هغې پښو ته وكتل وروسته يي چي لوړه وكتل نو مســـكان يي وليدل او په حيرانتيا د خپله ځايه ولاړ ســو او تر څو شيبو پوري يي د يو و بل ستركو ته سره كتل او خپل د مينې دا وروستۍ شيبې يي په مايوسـۍ سره شمارلې چي په دي وخت كي د زيد ســر وركرځيدى او ســتركې يي پټې پټې كيدل شــروع

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړل، مسکان لا د زید په څېهره کې سترګې ښخې کړې وې خو کله چې د زید سرګرځیدل او سترګې پټیدل ډېر سول نو مسکان حیرانه سول چې زید دا څه کوي تر څو شېبو وروسته یې د زید پر اوږه لاس ونیوی او په حیرانتیا یې وویل: زیده ته ښه یې؟

زید په مړاوي ږغ وویل: هو ښښښ....،

په دې سره یو دم زید د شا پر طرف ولاړی، مسکان ددې حالت په لیدو لویه چغه وکړه: زیییییده!

کله چې د زید ورونو او پلار د مســـکان ناره واوریدل نو د زید پر طرف یې وکتل ګوري چې زید د شا پر طرف غوځاریږي او مســـکان هغه تر لاس نیولی دی، تر څو شـــېبو وروســـته زید پر مځکه ولویدی خو مســـکان لا د هغه لاس نیولی وو، کله چې یې پلار او ورونه ور ورسـیدل نو زید بې هوښــه سـوی وو، تر څو شېبو وروسته امبولانس راغلی او زید یې روغتون ته روان کړ، په لاره کې زید د مســـکان لاس ټینګ نیولی وو او تر روغتونه پوري د مسـکان تر سـترګو اوښـکې روانې وې او زید ته په کتو کې یې خپل سترګې ښخې کړې وې........،

کله چې زید دولس کلن سـو نو مور یې د زړه د حملې لکبله مړه ســـول زید د نورو ورونو په پرتله د مور په مرګ زیات نه وو خوابدی خو د پلار یې نوره هم مینه ور ســـره زیاته ســـول ځکه زید تر نورو ورونو کشـــر وو، وختونـه تیریدل زید بـه د خپلو ملګرو ســـره زیـات وخت په میلو او پارکونو کې تیروی تر دې حده چې ټول فکر بـه یې پـه انجونو او عبـث کـارو کې وو، کلـه چې به د مکتب څخه راغلی درسونه به یې نه ویل کورنی کار به یې د خپلو کاریګرو په زامنو رسوئ.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلونه تیر سول زید اتلس کلن سو خو عادتونه به یي نور هم بد کیدل کله به د یوې انجلۍ سره ملګرې کله به د بلي سره تر داسي حده چي یوه یوه به یي په اوونۍ کي بدلول، د زیاتره انجونو یو لوی دوښمن جوړ سوی وو د پلار زیاتره پیسي به یي انجونو ته پر خراباتو او فرمایشو مصرفولې، د شپې تر ناوخته به ویښ وو خو کله چي به سهار پوهنتون ته ولاړی نو هلته به بیده وو، یوه ورځ چي کله زید په پوهنتون کي بیده وو د احصائیي د یو شوخ او دردمن استاذ ساعت وو کله چي استاذ درس وایه نو یو دم یي زید ته پام سو چي بیده دی نو د هغه پر طرف ور روان سو کله چي زید ته ورسیدی نو شاګردانو ته یي د چکچکو کولو اشاره وکړه هغو ټولو د استاذ په ګډون زید ته په کتو چکچکي شروع کړې، زید فکر وکړ چي یو موضوع ده نو د خوب څخه د راپورته کیدو سره سم زید هم چکچکي شروع کړې خو کله چي یي بغلته وکتل نو استاذ یي ولیدی او پوه سو چي ټولو پر ما د مسخرو کولو لپاره چکچکي کولې.

استاذ ورته وویل: ما څه وویل زما ګرانه په درس کي؟

زید چي کله تختي ته وکتل د ریاضي سوال یي ولیدی خو په موضوع یي سر نسو خلاص، استاذ بیا د مسخرو په ډول ورته وویل: مهرباني زید ګرانه تشریح یي کړه!

زید وویل: استاذه په خوله یي نسم تشریح کولای ریاضي کله په خوله تشریح کیږي.

په دي سره ټول محصلین په خندا سول خو استاذ د چپ کیدو ورته وویل نو ټول چپ سول.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا استاذ وویل: ها واخله دا مارکر ورسه هغه لاندي سوال یي ته حل کړه!

زید مارکر واخیستی او د تختي مخته ودریدی کله چي یي سوال ته وکتل نو عصاب یي ورته ګډ وډ سول د سوال ټول اعداد یي په دماغ کي په څرخیدو سول تر څو شیبو وروسته یو دم راچپه سو او بي هوښه سو، کله چي په هوښ راغلی نو چي سترګې یي خلاصي کړې نو د احصائیې استاذ یي مخته بیا ولاړ ولیدی په دي سره بیا بي هوښه سو.

کله چي پوهنتون رخصت سو نو زید د ملګرو سره روان وو ملګرو کي یي یوه وویل: زیده چي شوق یي نلرې نو ولي راځې هره ورځ دي د احصائیې د استاذ دا بي عزتی خوښیږي؟

زید وویل: بابا مي نه پریږدي یاره چي رانسم بابا د میلو پیسي نه راکوي خو ددي استاذ سره به یي زه ګورم دی بیخي ما نه پسي پریږدي زه به یي هم خوښ سم.

ملګري یي وویل: څه په کوې نو لور خو شکر دی هغه نلري چي خطا یي باسې.

زید وویل: ښه لور نلري؟

ملګري یي وویل: یا لور نلري.

زید په فکر کي سو بیا یي وویل: نو دا به څنګه چم په وکړو یاره... اوووی ښه وایي عبدله هغه ستا تلیفون اواز اړوي اوه هغه د ښځو اواز ته چي یي واړوي؟

عبدل وویل: هو یاره خو هغه بیا څه په کوې؟

زید وویل: ته یي راکه هله!

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چي عبدل زيد ته تليفون ورکړ نو زيد وويل: د استاذ نمبر څو وو؟

ملګري يي د اســـتاذ نمبر ورتـه ووايـه کلـه چي عبدل زنـګ ور ووهلی نو اســتاذ تر څو شــېبو وروســته باندي اوکې کړ، اســتاذ وويل: السلام عليکم!

زيد څو شيبې ږغ نه پر کوی، استاذ بيا وويل: هلو څوک ياست؟

زيد چي تليفون يي ښــځينه اواز ته اړولی وو وويل: زه يم نه دي وپيژندلم؟

استاذ فکر وکړ چي ښځه ده نو يي ورته وويل: يا نمبر دي نه دی را سره ثبت نه مي وپيژندلي.

زيد وويل: زه ستا نازولي ملګرې يم زما ګرانه.

اســـتاذ چي په پوهنتون کي روان وو نو په دي ســـره يي تليفون يواري د غوږه ايسته کړ شـاوخوا يي وکتل چي څوک خو به مي نه ويني تر شـاوخوا کتو وروسته يي بيا تليفون غوږ ته ونيوی او په نرمه لهجه يي وويل: زما کمه ملګرې يي وبخښــه شـــايد ډير وخت تير سوی وي نو ځکه دي اواز نه پيژنم که ته نوم راوښيې ښه به يي.

زيد وويل: اله زما ګرانه ته څنګه بي وفا يي داســـي ژر دي بيا هيره کړم؟

په دي سـره د زيد ملګري ټول په خندا سـول زيد هغو ته د چپيدو اشاره وکړه چي چپ سئ هغوی چپ سول.

بيا استاذ په نرمه لهجه او موسکا وويل: يا بي وفا نه يم اغه داسي دی چي په تليفون کي زه د چا اواز سم نه سم پيژندلای.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

زيد وويل: ښه نو ستا مطلب چي د نيږدي در سره ووينم؟

د اســـتاذ موســـکا نوره هم ډيره ســـوه بيا يي وويل: هاهاها که ته کولای سې سره وبه وينو.

د زيـد ملګري ټول پـه خنـدا دي خولې يي د خنـداوو نـه ســـره ټولېږي.

زيد وويل: سمده سبا تر پوهنتون رخصتيدو وروسته به په پارک کي سره ووينو.

استاذ وويل: سمده چي ستا هر ځای خوښ يي هلته به ووينو.

زيد وويل: سمده او هو سبا چي راځي تور پتلون او سور جانکټ ور سره واغونده راسه.

استاذ وويل: سمده ستا لپاره به يي واغوندم.

کلـه چي زيد تليفون بند کړ نو ټولو ډير وخندل، ســـبا ته چي کله زيد پوهنتون ته راغلی نو ټولو همصــــنفيانو ته يي وويل: ګورئ نن زه شرط در سره ټړم چي د احصـائيې استاذ به نن تور پتلون او سور جانکټ اغوستی وي.

ټول محصـلين د احصائيې استاذ ته په تمه وه کله چي هغه راغلی نو ټول محصـلين په خندا سول، استاذ حيران سو بيا يي په غوسه ټولو ته وويل چي چپ ســئ، هغوی هم ټول چپ سـول خو زيد لا خندل کله چي اســـتاذ درس شـــروع کړ نو زيد د اســـتاذ د تليفون کړي خبري چي ثبـت کړې يي وې پـه لوړ اواز د صـــــنف پـه لودسـپيکر کي چالانده کړې په دي ســـره ټول محصـــلين په خندا سول او د استاذ مخ د دردہ تـک سور سو او ډير وشرميدی او پوه سـو چي دا د دوی پلان وو وروسـته په کښـته سر د صـنف څخه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ووتئ او په سبا کې يي د پوهنځی اداري ته استعفاء را استولې وه، په دي سره زيد او ملګري يي ډير خوشحاله سول خو ځينو بيا د زيد پر دي کار د هغه څخه ډير نفرط وکړ او بد و رد به يي پسي ويل.....،

امبولانس روغتون ته را ورسيدی نرسانو زيد د امبولانس څخه راکښته کړ او د عمليات خونې پر طرف يي وځغلوئ، زيد لا هم د موسکان لاس په لاس کي نيولی وو او موسکان تر عمليات خونې پوري ور سره وه تر هغه وروسته يي لاس د زيد د لاسه ووتئ او د عمليات خوني مخته بي هوسه ودريدل. د زيد پلار او ورونه د ډاکترانو سره مصروفه سول د زيد پلار ډاکترانو ته وويل: په زوی مي څه سويدي؟

ډاکتر وويل: سلطان صاحب مورږ اوس څه نسو ويلای خو د حالته يي داسي معلوميږي چي زهر يي خوړلي دي.

ټول ډير حيران سول بيا د زيد پلار وويل: څه؟

ډاکتر وويل: هو داسي معلوميږي چي زهر يي خوړلي دي.

په دي سره د زيد پلار بي حواسه سو او شاته يي جيټکه وخوړل.

څو شيبي وروسته روغتون ته عايشه راغلل کله چي د موسکان سره مخ سوه نو موسکان تر څو شيبو پوري عايشي ته کتل بيا يي سر د هغې پر اوږه کښيښنوی او په ژړا سول.

عايشي تر څو شيبو وروسته وويل: موسکان ژاړه مه دا هر څه خو ستا د لاسه پيښ سول تا هغه دي حالت ته راوستئ.

د موسکان ژړا نوره هم زياته سول.......،

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا نرســـه راووتل او مســـکان ته یي یو خط ونیوئ او ورته وي ویل: اغلي دا خط د زید په جیب کي وو شـاید مهم څه یي پکښــي لیکلي وي دا واخلئ.

مســـکان هغه خط واخیســـتی او خلاص یي کړ زید و مســـکان ته لیکلي وه: مســـکان زه پوهیږم کم څه چي ما د ځان ســـره اوس وکړل شــاید غلط وي خو تر دي ژوند چي زه پکښـــي تا د بل چا ســـره وینم زمـا پـه فکر زما لپاره همدا کار کول ډیر بهتره وه د هري ورځي تر مرګ ښـه دی چي یوه ورځ مړ سم او ددي لپاره ته خپل ځان هیڅکله مه ملامتوه او نه هم زه ســـتا څخه ګیله کوم ولي چي زما و ســـتا یو ځای کیدل په دي دنیا کي ناممکینه وه زه به د رب څخه بس دا یوه غوښتنه کوم چي په هغه دنیا کي ماته تا راکړي او موږ په هغه دنیا کي ســـره یو ځای کړي ماته بخښـــه وکه مسکان.

مسکان د زید خط په لاس کي ټینګ ونیوی او د زړه په درد سره یي پر خپل زړه د زید خط کښیښوی او پر چوکی کښینستل....،

یو ورځ د زید پلار په کمپنی کي د خپلو کارمندانو ســـره غونډه درلوده ســـلطان عایشـــي ته وویل: عایشـــي موســـکان زموږ نوي کارمنده ده د هغې سره به په هر کار کي همکاري کوي،

عایشي وویل: سمده صاحبه ولي نه.

د غونډې په جریان کي یو دم د دفتر دروازه خلاصه سول او زید رااننوتئ د پلار سره تر روغبړ وروسته یي په غوږ کي څه خبره ورتـه وکړه، د دفتر ټول کـارمندان چپ وه او د زید بي ادبی تـه حیران وه، عایشــه چي د موســکان تر څنګ ناسـته وه زید ته یي ډیر په قهر او غوسـه سره کتل، تر څو شـیبو وروسـته زید ووتئ

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

او ولاړی، کله چي غونډه خلاصه سول عایشه او موسکان خپل کار ځای ته راغلي موسکان وویل: عایشي دا بي ادبه څوک وو چي د غونډي په منځ کي بیله اجازي دفتر ته راننوتئ؟

عایشي د درد ساه واخیستل بیا یي وویل: دا د صاحب کشر زوی دی په اخلاقو کي صفر او په بد اخلاقی کي سل نمري هر وخت لري د انسانیت د چوکاټه کرسره وتلئ دی.

موسکان وویل: ښه ښه پر پلار لکه چي ډیر ګران دی؟

عایشي وویل: هو خو هغه داغسي بد اموخته کړیدی.

موسکان وویل: د صاحب داغه یو زوی دی؟

عایشي وویل: یا نور زامن هم لري دی یي تر ټولو کشر دی.

موسکان وویل: هغه نور یي هم داغسي خراب دي؟

عایشي وویل: یا یوازي یي دی داسي بدلاری دی هغه نور یي ډیر ښه ورونه دي.

بیا عایشي وویل: موسکان ته پوهیږي دده ښځه هیڅوک نه دي خلاص ځو ورځي مخکي د پوهنتون یوه استاذ دده د لاسه استعفاء ورکړه پوهنتون یي پریښودی.

په دي سره موسکان وخندل بیا یي وویل: ډیر جالبه دی.

کله چي زید خپلو ملګرو ته ور ورسیدی نو هغو ته یي وویل: درځئ ملګرو بیا مي د میلي پیسي در پیدا کړي.

د زید ملګري وویل: اي زیده خبر یي نن هغه ستا د ملګري شاهیني واده دی؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

زيد وويل: دا څه وايې هغه خو ماته د مينې د اظهارو په کولو سترې کيدل نه اوس يې بيا بل ځای واده روان دی؟

ملګري يې وويل: هو ياره داسې خبره ده تر تا يې يو څه د غټ سرمايه داره زوی پيدا کړيدی نو ځکه د هغه سره واده کوي.

زيد وويل: داغه دی چې ماښام ما زنګونه ور وهل نه يې راباندې پورته کول ښه دا خبره ده نو زه به يې هم خوښ سم درځۍ چې واده ته يې ورسو.

ټول موټر ته وختل او مخ د واده پر طرف روان سول، کله چې د واده صالون ته ور ورسيدل زيد او ملګري يې دننه ورتلل خو د صالون دروازه وان راوګرځول او ورته وېويل: دعوت نامې مو راښکاره کړئ!

زيد وويل: هغه واده چې يې دی د هغه زوم ورونه يو موږ خپل خلک يو نور پردې مه راپرېږده.

دروازه وان وويل: سمده صاحبه ډير وبخښئ.

زيد او ملګري يې دننه صالون ته ننوتل، زيد د واده د يو ګډونکونکې څخه پوښتنه وکړه: وبخښه زوم کم يو دی؟

ګډونکې يو ځوان ته اشاره وکړه چې هغه يو دی، زيد او ملګري يې زوم ته نږدې د هغه شاته کښېنستل او په باندار يې شروع وکړه، زيد او ملګرو يې د شاهينې خبرې شروع کړې چې څو شېبې وروسته د زوم د دوی خبرو ته پام سو او غوږ يې ورته ونيوئ.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

زيد په لوړ اواز چي غوښــــتل يي زوم يي واوري وويل: ياره پريږده يي شـــــاهيني هيڅ وفا نه درلوده هغه زموږ و ســـــتاســـو حشمت يي هم پريښوئ د پيسو د پاره او زيد يي هم پريښوئ.

د زيد ملګرو زوم ته وکتل او پوه ســـــول چي غوږ يي نيولی دی قصداً يي زيد ته وويل: ياره چپ سه داسي نه زوم يي واوري.

زيد وويل: يا ياره خدمتګار ويل چي زوم تر اوسه نه دی راغلئ.

زيد او ملګرو يي د شـــــاهيني په اړه نوري بدي خبري هم وکړې چي ټولي يي زوم واوريدي، کله چي خبرې خلاصـــي ســـوې نو زوم ولاړ سو او خپل پلار ته يي وويل: بابا زه تر دا واده تير يم زه همدا اوس بيرته دا خپلوي ماتوم.

زيد او ملګرو يي زوم تـه کتـل چي هغـه د خپـل واده شـــيان وغورځول او خپلوي يي ماته کړه، په دي سره زيد او ملګري يي په خندا د صـــالونه راووتل او ټولو د خوښـــيو لاســـونه ســـره وجنګول، د زيد ملګري وويل: ياره زيده دېته بيا دي څه پام سو؟

زيد وويل: که يي د بل څه لپاره پري ايښـــی وای بيا مي څه نه ويل ورته خو دا چي د پيســـو لپاره يي پريښـــولم دا مي ونســـوای ځغملای د نن زياتره انجوني داســـي دي چي د خپل ښـــايســـت په خاطر پـه ځوانانو لوبې کوي د هغو په احســـــاســـــاتو لوبې کوي يواري يي پر ځـان د مېني پـه اور ښــــه ګرم کړي خو بيـا يو دم واوړي او د هغه په مينه پسخند ووهي.

د زيد ملګرو وويل: پريږده يي ياره دماغ مه په خرابوه.

عايشــــه او مســـــکان په دفتر کي په کمپيوټر کي مصـــــروفه وې حسابونه يي رسول، مسکان د ډيري ستړيا په سبب لاس پر ميز

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کښېښوئ او پر هغه يي خپل سر ولګوی چي په دي وخت کي د عايشي ورته پام سوه او ورته ويويل: مسکان څه خبره ده؟

مسکان وويل: هيڅ خبره نده بس يو څه مي سر په له وګرځيدی.

عايشي وويل: خير ته ورسه يو څو شيبي استراحت وکه ستا کار به زه وکم زه ور سره اموخته يم ستا نوي وظيفه ده خامخا اول سر کي ستړيا لري.

مسکان وويل: يا زه يي کوم ته دي خپل کار وکه.

خو عايشي ټينګار کوئ چي نه حتماً به استراحت کوي، مسکان هم د چوکيه ولاړه سوه عايشي ورته د استراحت اطاق ته اشاره وکړه چي هلته ورسه، مسکان د استراحت اطاق ته ورغلل او هلته يي د دباندي هنداري ته پر پرتي سوپا څنګ واچوئ او سترګي يي پټي کړي تر څو شيبو وروسته چي يي سترګي خلاصي کړي نو تر دفتر دباندي يي پر زيد سترګي ولګيدي چي دفتر ته را روان وو، کله چي زيد دفتر ته ننوتئ نو د دفتر چوکيدار چي پوخ سينه سړی وو زيد ته سلامي وکړه زيد هغه ته ورنيږدي سو او د هغه لاس يي د سر څخه راکښته کړ، مسکان زيد ته کتل د هغه خبري يي نه اوريدي خو مطلب يي واخيستئ چي زيد چوکيدار ته ويل چي بل وار ماته سلامي مکوه ته تر ما مشر يي، وروسته زيد په جيب لاس ننايستی او چوکيدار ته يي پيسي ورکړي وروسته څني روان سو، مسکان د زيد دا عمل حيرانه کړه چي دومره زيات بد اخلاقه هلک او دومره زيات مهربانه زړه؟، کله چي زيد دفتر ته راننوتئ نو په دي وخت کي مسکان هم د استراحت د اطاق څخه ور ووته، زيد د مسکان ومخته تير سو خو هغي ته يي هيڅ نه دي کتلي، مسکان په

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کاغذانو ځان مصــــروفه کړ خو ســـترګې یې په زید کې وې، زید چې کله عایشـــې ته ور ورســـیدی نو د هغې پر ســـر یې لاس ور کښـــېښـــوی او ورته ویویل: ښنګه عایشـــې؟ نن خورا تیزه نه یې اخته؟

عایشـــې د دروازو په موســـکا ورته وویل: هو صـــاحبه کارونه زیات دي نن یې باید سرته ورسوم.

وروســـته زید ځني روان ســـو او په روانیدو کې یې ورته وویل: ونیسه ونیسه اخته اوسه بیکاري دي خرابوي.

عایشې خوله پیته کړه او کرار یې د ځان سره وویل: هو لکه ته چې یې خراب کړی یې.

مســـکان د زید او عایشـــې پر خبرو د ځان ســـره خندل او بیا د عایشې وخواته ورغله او په موسکا یې ورته وویل: څه یې درته ویل؟

عایشـــې وویل: خپله تولـه ورځ بیکاره ګرځي دی ماته وایي چې اخته اوسه بیکاري دي خرابوي.

مسکان په خندا سوه بیا یې وویل: خو ښه یې درته ویلي دي.

عایشې وویل: ښه ته هم دده پر خوا سوې راته؟

مسکان وویل: یا یا خدای دي نکوي زه خو ستا پر خوا یم.

کله چې مسکان پر خپله چوکۍ کښېنستل تر څو شپږو پوري یې فکر کاوه بیا یې وویل: عایشـــې د صـــاحب زوی په ظاهره ډیر خراب دی خو زړه یې ډیر نرم دی.

عایشې وویل: هغه ښنګه؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسکان وویل: د استراحت په اطاق کي مي دباندي کتل چي دی مي ولیدی د هغه سپین ږیري چوکیدار سره یي ډېر ښه وضعیت کوی.

عایشې وویل: د یو دوو سره به ښه وضعیت کوي خو د ډیرو یي بیا زړونه ور مات کړیدي.

د عایشې او مسکان د خبرو په جریان کي یو دم په لوړ اواز د چیلاخې (څپیړې) ږغ سو، کله چي دوی د زید د پلار د دفتر و خواته وکتل او نږدي ورغلل نو د زید پلار زید ته پر مخ چپلاخه ورکړې وه بیا یي په غوسه په دفتر کي ناستې شاهیني ته چي پلار یي هم تر څنګ ناست وو اشاره وکړه او زید ته یي وویل: بخښنه څني وغواړه!

زید څو شیبې چپ وو بیا یي پلار په درد او غوسه ورته وویل: وایم بخښنه څني وغواړه!

زید سر کښته اچولئ وو بیا یي شاهیني ته وویل: بخښنه غواړم.

بیا د زید پلار وویل: ما دا فکر لا نه وو کړی چي ته به داسي یو خراب کار کوې.

عایشې د سر په اشاره مسکان ته وویل چي دا دی ودي لیدی.

تر څو شیبو وروسته زید د پلار د دفتره راووتی د هغه په لیدو ټول کاریګر بیرته په خپلو کارو اخته سول، عایشې مسکان ته وویل: ما نه وه درته ویلي چي دا صرف د یو څو کسانو سره ښه دی د ډیرو یي بیا داسي زړونه ور مات کړیدي لکه هغه په دفتر کي ناسته بي وزله انجلۍ.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زید پلار د شاهیني پلار ته وویل: زما د زوی سره سره زه هم بخښنه درڅخه غواړم زه به ستاسو خپښانو ته زنګ ور ووهم ورته وبه وایم چي دا دوستي بیرته پر مخ بوځي زه یي پوه کوم.

د شاهیني پلار د زید د پلار څخه مننه وکړه او بیا ولاړل، شاهین چي کله د دفتره وتل نو تر سترګو یي اوښکي رواني وې مسکان او عایشي دواړو د هغې سترګو ته کتل او د شاهیني ژړا ډیري پریشانه کړې، مابښام سو ساحل د کور پر بام ناست وو او تر سترګو یي اوښکي بهیدې، تر څو شیبو وروسته یي پلار هم بام ته ورپورته سو او د زید تر څنګ کښینستئ زید ته چي یي وکتل نو وپلیدل چي هغه ژاړې، پلار یي غوښتل چي د هغه مخ په خپل لاس خپل خواته راوګرځوي خو زید د پلار لاس د خپل مخ څخه لیري کړ مخ یي بل طرف ته ځني واړوئ، بیا یي پلار پر اوږه لاس ورکښیښوئ او ورته ویویل: خوابدی یي راڅخه؟

زید څه نه وویل بیا یي د پلار لاس د اوږې څخه لیري کړ او همداسي یي تر سترګو اوښکي رواني وې، پلار یي لاس ځني ایسته کړ بیا یي ورته وویل: په ژوند کي څو شیان دي چي کله ولاړ سي بیا هیڅکله نه راګرځي په هغو کي یو عزت دی او عزت چي کله ولاړ سي بیا که څه هم انسانان یي په خپلو هلو ځلو بیرته لاسته راوړي خو بیا هم د اول پڅیر نه وي تا چي کله د هغې بیچاره او مظلومي انجلۍ بې عزتي کول او د هغې ژوند دي ور تباه کوئ یو وار دي هم دا فکر ونکړ چي پر هغې به څه تیریږي؟ د هغې پر کورنۍ به څه تیریږي؟ د هغې پلار ویل چي لور یي ځان وژنه کول خدای وکړه چي دوی پر وخت ورغلل که نه ستا د لاسه به یو انجلۍ خپل ژوند د لاسه ورکړی وای.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا د زید پلار وویل: زویه ځواني د ښـــامار پڅیر ده کله چي ښامار په احساساتو کي سي د نورو سره سره زیاتره وخت داسي هم پیښـه سـي چي په دې احساسـاتو کي خپل ځان هم وسوځوي هیڅکله د ملګرو پـه منځ کي د هغو د خندولو یا هغو تـه د ځان قوي ثابتولو لپاره د بل چا په احسـاسـاتو لوبې مکوه که وروسـته بخښـنه هم ځني وغواړې خو بیا هم د هغه په زړه کي درد او غم ریښـه پریږدي ځکه بدي خبري او بد کردار داسـي دی لکه په یو دیوال کي چي میخونه ټکوهې که څه هم بیرته یې راوباســي خو په دیوال کي یې أثرات او نښې پاته کیږي نو تر خبري او یو کار کولو مخکي څو واري فکر پر کوه ښي او بدي پایلې یې څیړه او بیا هغه خبره او کار کوه.

بیا د زید پلار تر څو شـیبو وروسـته وویل: اوس درځه زه وږی یم ډوډۍ به وخورو.

زید وویل: زه یې نخورم زما خواته نکیږي.

پلار یې وویل: سمده زه به هم نن وږی بیده سم.

تر څو شـیبو وروسـته زید پر پلار لاسـونه ونیول او په غیږ کي یې ونیوئ، پلار یې هم پـه غیږ کي ونیوئ او پر ســـر یې مچ (ښـــګُل) کړ بیا یې وویل: ما وبخښـــه زویه په غوســـه کي مي چپلاخه درکړه.

وروســـتـه زید او پلار ډوډۍ خوړلو تـه ولاړل او ټولو یو ځایي ډوډۍ وخوړل،

کله چي غرمـه ســـول زید او ملګري یي پـه پـارک کي پښـــې غوځولې وې پراته وه زید وویل: یاره پر بل شـي مي دومره خوا

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

نســــوه بده د هغه کاریگرو مخته وشـــرمیدم چي بابا په چپلاخه ووهلم.

یوه ملګري یي وویـل: نو خو دفتر تـه بـه پـه دي وخـت کي نـه ورتلای یاره.

زید وویل: نو زه څه خبر وم چي دا د بدبخته لور به هلته وي او بابا ته به یي زما شکایت کړي وي.

عایشه او مسکان هم په پارک کي ګرځیدلي چي بیا زید او ملګرو ته یي نږدي کښېنســـتلي چي د یو او بل په منځ کي د ګلانو په سبب یی نسوای سره لیدلای، د زید د خبرو په جریان کي پارک ته یوه محصـله او یو محصـل د درس ویلو لپاره راغلل او زید ته نږدي ودریدل، د زید د خبرو په جریان کي ورته پام ســـو چي ورته وېکتل نو په غوسه یي ورته وویل: څه شي دی؟

محصل وویل: وبخښئ یو څه سم کښېنئ پارک مو ټول نیولی دی موږ دلته درس وایو.

زید چي یي دا خبره واوریده نو نیم راپورته ســو او شــاوخوا یي وکتل بیا یي ورته وویل: دا دومره ســـاحه پاته ده ته دلته موږ ته ودریدي؟

مســـکان او عایشـــي باندار ســـره کوئ چي یو دم یي د زید اواز واوریدی او غوږ یي ورته ونیوئ.

محصل وویل: هلته هم ستاسو رکم بیکاره خلک ناست دي.

زید په غوســه محصــلي ته وویل: دا ورور دي بوځه که نه خوله یي ورماتوم.

محصلي وویل: دا مي ورور ندی.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید وویل: که دي ورور دی که دي انډیوال دی که دي هر څه دی خو اوس یي ددي ځایه بوځه که ور ولاړ سـوم خیر به یي نه وي.

محصل وویل: ګوره په ادب خبري کوه.

زید ور ولاړ سو او هغه محصـل یي په چپلاخه ووهلی او ورته وېویل: ملخه خو په ادب مي درته وویل خو تا په هغه غاړه نه ویستل اوس به ادب در وښیم.

زید هغه محصـل تر لغتو او سوکانو لاندي کړ او د خپلي ساحي څخه یي ویســـتئ او پســـي ناره یي کړه: بي عقلانو د میني او عاشقۍ د پاره راځئ بیا نو درسونه بهانه کوئ چي درسونه وایو په پوهنتون کي خو هم پارک سته هلته ولي درس نه وایست؟

مسکان او عایشي د محصلینو سره د زید چلند ولیدی خو څه یي ونه ویل او مخان یي د زید څخه پټ کړل.

زید بیرته خپلو ملګرو ته راوګرځیدئ او ملګرو ته یي وویل: یاره ناحقه یي طبعیت را خراب کړ.

ملګرو یي وویل: پریږده یي یاره.

زید وویل: ما څه ویل یاره خبره یي راڅخه هیره کړه بســه اوس راپیاد سوه نو ما ویل چي زه نه وم خبر چي شاهینه او پلار یي د بابا په دفتر کي دي او زما شکایت یي بابا ته کړیدی.

د زید د خبرو په جریان کي یو بل نفر ږغ وکړ: وبخښئ؟

زید چي سر پر راپورته کړ هغه ته یي په غوسه وویل: څه شي دی؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه وویل: زما ښځه به مو نه یي لیدلي دلته راځخه ورکه سوه؟

زید وویل: هو ومو لیدل اوس د یو ځوان ســـره دباندي په خندا خندا ووتل او ښـــځي دي ویل چي زما د خپل خاوند څخه ښـــه نه راځي هغه نور پریږدم دده دي دا بد شکل ورک سي.

مسکان او عایشه د زید په دي خبرو ډیري خندیدلي او هغه ته یي غوږ نیولئ وو.

هغه سړي په حیرانتیا وویل: دا څه وایي؟

زید وویل: ربښتیا وایم ستا په سر دي مي قسم ییي.

د زید ملګري هم ټول پـه خندا وه بیا هغه ســـړي په ژړا وویل: داسي نسي کیدای.

زید وویل: خو دا واري داغسي وسوه.

د مســـکان او عایشـــي خوله د ډیري خندا نه ســـره ټولیدل د زید ملګرو هم داغسي خندل.

هغه سـړی ډیر غمجن سـو او په ژړا د پارکه ووتئ زید وویل: د بي عقل زوو ښـځه ستا ده او پوښتنه یي زموږ څخه کوې؟ ما هم داســـي چم ور ســـره وکړ ولاکه بیا بله ورځ ښـځه پارک ته ځني راسي یا به یي هم نن اخیري ورځ یي سره.

مســـکان او عایشـــه په خندا د چوکیه ولاړې ســـوې او د پارکه ووتلي،

مســـکان به د دفتر د کلکین څخه دباندي زید لیدئ چي هره ورځ به نوې نوې انجلۍ ور سره وه، مسکان په دي پوه سوه چي زید هره انجلۍ صـرف خپل د هوس لپاره اسـتعمالوي د هغې په زړه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کي زيد څه نفرط ونيوئ او چي کله به يي وليدئ نو په غوسه به يي مخ څني واړوئ.

يوه ورځ د زيد پلار مسکان خپل دفتر ته وغوښتل او ورته وييل: مسکان لوري د هغې نوې پروژې طرحه چي مي درکړې وه هغه دي جوړه کړه؟

مسکان وويل: هو صاحبه دا دی راوړي مي ده.

د زيد پلار وويل: لوري که تکليف نه يي درته دا به زما مشر زوی خالد ته ور ښکاره کړې او هغه نن کور ته د پروژې قراردادیان راغوښتي دي د ميلمستيا لپاره تاسو دا طرحه زموږ کور ته ور وړئ او خالد ته يي تشريح کړه چي بيا يي هغه قراردادیانو ته وښيي.

مسکان وويل: سمده صاحبه زه به ورسم کمه خبره نده.

د زيد پلار وويل: مننه لورکی.

مسکان د دفتر څخه ووتل او موټروان ته يي وويل: د صاحب کور ته مي ورسوه.

موټروان وويل: سمده اغلې.

موټروان مسکان د زيد کورته ورسول، کله چي مسکان کورته دننه ورغله نو د خدمتګار څخه يي وپوښتل: وبخښئ! د صاحب زوی خالد چيري دی؟

خدمتګار وويل: لوړه ور پورته سه دوهم منزل کي اول اطاق ميلمستون دی خالد صاحب هلته دی ميلمانه او خالد صاحب تاسو ته په انتظار دي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسکان وویل: مننه.

کله چي مسکان کوټ ته دننه سول نو ګوري چي په صالون کي دوهم منزل ته د دوو خواوو زينې ختلې دي مسکان د ځان سره وويل: نه پوهيږم خدمتګار د کومو زينو د خوا اول اطاق ياد کړی وو دلته خو زينې دوه طرفه دي چي اوس راسته طرف زينې اول اطاق دی او که د چپه طرف اول اطاق دی نه پوهيږم.

مسکان د چپه طرف پړ زينو دوهم منزل ته پورته سوه او د اول اطاق دروازه يي لږ څه خلاصه کړه او سر يي ور دننه کړ هلته يي وليدل چي څوک نسته، مسکان فکر وکړ چي شايد په همدي اطاق کي نور اطاقونه وي نو ځکه دننه ورغله، کله چي مخته ولاړه نو تر غوږ يي په تشناب کي د چا د لمبيدو ږغ واوريدئ نو ځکه بيرته راوګرځيدل او غوښتل يي چي ووځي چي په دي وخت کي يي پر ميز پروت تليفون ته پام سو چي زنګ ورته را روان وو، د مسکان سترګې يو دم پر تليفون ولګيدي چي شخصي شميره ورته ليکلې وه چي تر څو شپبو وروسته بند سو، کله چي تليفون بند سو نو د مسدکالو خبرتيا يي مخته راوړل، مسکان چي ورته وکتل نو تر ۱۰۰ زيات زنګونه او ميسجان ورته راغلي وه، مسکان فکر وکړ چي داسي نه عاجل او ضروري تليفون وي چي دومره زنګونه او ميسجان يي راغلي دي نو فکر يي وکړ چي خاوند يي په خبر کي، کله چي يي تليفون لمس کړ نو هغه ولګيدی او قلف يي خلاص سو کله چي مسکان ميسجان کښيکاږل نو د هغه نفر ميسجان يي راخلاص کړل چي زيد ته يي ليکلي وه: زيده هيله کوم ما يوازي مه پريږه.

زيده زه ستا سره مينه کوم،

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

زیده زه تاته وایم زما تلیفون ته جواب راکه،

ما و تا خو یو د بل سره مینه کول،

اوس ولې پښیمانه سوې،

زیده تلیفون ته جواب راکه هیله کوم،

زیده زه بیله تا ژوند نسم کولای،

که ته راځخه ولاړې زه به مړه سم،

مسکان پوه سوه چې دا اطاق او تلیفون د زید دي شاوخوا یې وکتل او د میسجانو په ویلو ډیره خوابدې سوه بیا د اولو میسجانو پر طرف یې ګوته راکش کړه د زید میسج یې ولیدی چې خپلې ملګرې ته یې لیکلی وو: نفرط درڅخه کوم بل وار دې دا مردار مخ راښکاره نکړې او مه هم بیا میسج راته کوه زما دا رکم انجونې ندې پکار.... ،

د مسکان تر غوږ د اطاق دباندې د چا د پښو بږغ سو، مسکان ژر تلیفون کښېښوئ او دباندې ووتل ګورې چې خدمتګار را روان وو د زید اطاق ته یې ناشته را اخیستې وه، مسکان چې خدمتګار ولیدی نو ډیره وارخطا سوه، خدمتګار د مسکان په لیدو وویل: اغلې د میلمستون اطاق هغه بل طرف ته دی دا خو د زید صاحب اطاق دی.

مسکان په وارخطا اواز وویل: وبخښه ما فکر کوئ چې دا دی.

وروسته مسکان د میلمستون پر طرف ور روانه سول خدمتګار د زید اطاق ته ورغلی او ناشته یې ورته سمول، تر څو شېبو وروسته زید د تشناب څخه راووتئ او حیران ودریدی بیا یې پزه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کشــه کړل او خدمتګار ته يي وويل: دا د ښـځو عطر بيا د کله پر ځان وهې؟

خدمتګار په خندا ســو بيا يي وويل: صــاحبه ته د ښــځو عطر هم پيژنـې؟

زيد وويل: هو خود يي پيژنم.

خدمتګار وويل: صـاحبه ما نه دي استعمال کړي د مشـر صـاحب د دفتر څخه يو انجلۍ راغلي وه د خالد صــاحب پوښــتنه يي کول ما ميلمستون ور ښولئ وو او دا دلته په غلطۍ کي راغلي وه.

زيد حيران سو بيا يي وويل: انجلۍ وه؟

خدمتګار وويل: هو صــــاحبه د خالد صــــاحب ميلمانه راغلي دي شايد د هغو سره راغلي وي.

زيد وويل: ښه صحي دی ناشته ژر سمه که وږی یم.

زيد د سر وريښتيان سمول چي خپل تليفون ته يي پام سو کله چي يي ولګوی نو وېليدل چي پر ميســـجانو ولاړ دی بيا يي خدمتګار ته وويل: دا زما په تليفون تا لاس وهلی دی؟

خدمتګار وويل: يا صــاحبه ما خو هيڅکله ســتاســو تليفون ته لاس لا هم نه دی ور وړی.

زيد په غوسه وويل: بي عقله!

زيد چي کله ناشته وخوړل د خپل اطاق څخه ووتی او ميلمستون ته ورغلی، خالد او ميلمانه يي په باندار مصــــروف وه، مســـکان ډيره وارخطا ســــول او فکر يي کوئ چي زيد د تليفون په خاطر دلتـه راغلی، خو زيد ټولو تـه ســـــلام ووايـه او بيـا د خـالد خواتـه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورغلی او د هغه د جیبه یي بټوه را و ایستل او پیسې یي څني واخیستې خالد وویل: زیده! نن میلمانه بیایم خوړنځای ته لږ راپریږده.

زید وویل: لږ مي واخیستې لالا بابا ویل چي نن دفتر کي نه یم یو ځای ته ځم کار لرم جیب خرڅ د خالد څخه واخله.

زید تر پیسو اخیستلو وروسته بټوه بیرته د خالد جیب ته واچول او بیا روان سو کله چي وتئ په تګ کي یي پر مسکان سترګي ولګیدي څو شیبي یي هغې ته کتل بیا ووتئ، مسکان هم وارخطا وه چي داسې نه اوس راته ووایي چي زما اطاق ته ولي راغلې وې او زما تلیفون دي ولي کتلی وو خو زید څه نه وویل او ولاړئ.

ماپښین په دفتر کي مسکان پر خپل چوکۍ ناسته وه او په فکرو کي غرقه وه چي تر څو شېبو وروسته عایشه راغله او په حیرانۍ یي مسکان ته وویل: مسکان؟ څه خبره ده خیریت خو به یي؟

مسکان اوږده ساه واخیستل بیا یي وویل: داسي خاصه خبره نده بس داغسي مي یو څه طبعیت خراب وو.

عایشي وویل: په کمه خبره دي طبعیت خراب وو؟

مسکان وویل: غرمه صاحب ویل چي زموږ کور ته ولاړه سه او خالد ته طرحه ورکه هغه نن نه راځي کور کي میلمستیا لري نو زه ورغلم د صاحب کور ته د خدمتګار څخه مي د میلمستون پوښتنه وکړه هغه راته وویل چي په دوهم منزل کي اول اطاق د میلمستون دی خو کله چي زه دننه کور ته ورغلم نو دوهم منزل

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

تــه د دوو خواوو زيني ختلې وې زه حيرانــه ســـوم چي اوس خدمتګار د کمي خوا اول اطـاق ياد کړی وو خو خير زه پر چپه طرف زينو دوهم منزل تـه پورتـه ســـوم او اول اطـاق ته ورغلم ګورم چي هلتــه څوک نــه وه مـا فکر وکړ چي اطـاق مي غلط کړيدی نو ځکه مي وغوښـــتل چي بيرته ووځم چي په دي وخت کي مي ســـترګي پر ميز پروت تليفون باندي ولګيدي چي زنګ ورته را روان وو چي تر څو شـېبو وروسـته بند سـو کله چي بند سو نو پر مخ يي د پيغامو او زنګو معلومات راوړل ما چي ورته وکتل نو تر ســـل زيات زنګونه ورته راغلي وه ما فکر وکړ چي شايد مهم تليفون وي چي خاوند يي په خبر کم نو ځکه مي تليفون را واخيســـتئ چي ومي کتــل تليفون قلف نلري نو مــا لومړی ميسجان وکتل چي د همدي نمبر څخه راغلي وه ميسجان چي مي وکتل نو د يوي انجلۍ ميســجان وه چي شــايد زيد پري اينبـــي وه هغې زيد تـه پـه پيغـامو کي ډيري زارۍ او ننواتي کړې وې چي ما مه پرېږده ما او تا خو مينه کول داســـي دی و هاســـي دی خو زيد يي نــه پيغامو تــه جواب ور کړی وو او نــه يي تليفون تــه، د زيد ميسـجان چي مي وکتل چي ده ورتـه کړې وه هغې ته يي ډير بد الفاظ استعمال کړې وه سخته يي پريشانه کړم نه پوهيږم چي د هغې خوارکۍ پر زړه به څه تيريږي چي دا ظالم پري اينبي ده.

عايشـــې وويل: خير پرېږده يي فکر مه په خرابوه د زيد خو کار او عادت داغه دی د هغه لپاره نو دا کم نوې خبره ده.

مســـکان وويل: يو چاره ورتـه پکار ده عايشـــې که نه ډيري بي وزله انجوني به دده د ظلم ښکار سي.

عايشې وويل: څنګه چاره؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسکان وویل: دده زړه تر اوسه ندی مات سوی کچیري دده زړه هم مات سي او درد یي ووینې بیا به د بل چا زړه نه کړي ور مات او نه به هم څوک د خپل مقصد لپاره استعمالوي دده زړه باید په یو رکم ور مات کړو.

عایشې وویل: پریږده یي مسکان دا د خانانو زامن ډیر نازولي لویان سوي یي کوچنی غم هم سخت بد پر لګیږي داسي نه د زړه سره سره دی هم مات سي وروسته به بیا پر پښیمانه یي وروسته پښیماني بیا فایده نکوي ددا کار سره خطر ډیر دی.

مسکان وویل: پوهیږم چي خطر به یي خو شاید دده ژوند ور سره سم سي او هم به د نورو انجونو ژوند ژغورل سوی یي اوس خو دی هم بدلاری دی او انجونې هم بدلاري کوي په دي کار سره به د دواړو طرفینو ژوند ژغورل سوی یي.

عایشې وویل: نو څه کول پکار دي؟

مسکان وویل: ته دده سره پر تلیفون خبري کوه او د میني په جال کي یي ونیسه.

عایشې وویل: یا یا زه دده سره خبرې نسم کولای دی زما اواز پیژني زه د څو کالو راهیسي دلي کار کوم ته خو نوی یي ستا سره یي تر اوسه خبرې هم ندي کړي ته خبرې ور سره کوه پر تلیفون.

مسکان وویل: ما به ور سره کړي وای خو زما بیا خاوند پر کور یي نه هلته خبرې ور سره کولای سم او نه هم دلته.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

عایشې وویل: یا مسکان زما اواز زید پیژني ته داسې وکه چې بیا د دفتره وتلو پارک ته به ځو په پارک کې بیا خبرې ور سره کوه.

مسکان وویل: صحې دی سبا ته به زه نوی نمبر پیدا کم بیا به په هغه نمبر زنګ ور ووهم او خبرې به ور سره وکم.

کله چې د سبا لمر خپلې شغلې پر ښارونو وغوړولې او ټولو موجوداتو ته یې د نوې ژوند تحفه ورکړه خو زید لا هم د خوب پر بیستر پروت وو او د سهار تحفه یې لا نه وه اخیستې تر څو شېبو وروسته یې تلیفون زنګ ووهلی خو زید بیده وو او د تلیفون په زنګو او اواز نه سو خبر خو تر څه وخت وروسته په ښوریدو سو او لاس یې تر تلتک را ویستی او تلیفون یې اوکې کړ او د خوب په اواز یې وویل: نه اورم!

مسکان او عایشه پټې په خندا سوې بیا مسکان په مینه وویل: لکه چې سپین ږیری سوی یې غوږو دې کار پری ایښی دی.

زید بیا د خوب په اواز وویل: اقبال رزیله دا ستا په اواز څه وسوه د ښځې په اواز ولې خبرې کوې؟

مسکان وویل: ښه دومره ضعیف سوی یې چې اوس د ښځې او نر اواز نه پیژني زه ښځه یم نر نه یم.

زید وویل: وبخښه نمبر دې غلط کړیدی.

وروسته زید تلیفون بند کړ او بیا بیده سو خو تر یونیم ساعت وروسته یې بیا تلیفون ته زنګ راغلی تر څو شېبو وروسته زید د بیستري څخه پورته سو څو شېبې پر ځای ناست وو بیا یې تلیفون راواخیستی نمبر ته یې وکتل ملګری یې وو کله چې یې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوکې کړ تر روغبړ وروسته يي ورته وويل: دا يو ګوړی مخکې تا د ښځې په اواز خبرې راسره کولې؟

ملګري يي وويل: يا ياره زه نه وم زه خو خبر يم چي ته پر دا وخت راکښيني نو ځکه تر هغو زنګ نه دروهم.

کله چي زيد د ملګري سره خبرې خلاصې کړې نو ولاړ سو او تشناب ته ولاړی کله چي د تشناب څخه راووتئ مخ او بدن يي وچ کړل بيا يي خپل تليفون راواخيستی او د نمبرو ليست ته ولاړی هلته يي وليدل چي يونيم ساعت مخکي د بل چا زنګ راغلی وو، زيد هغه نمبر ته زنګ ور ووهلی مسکان په دفتر کي وه چي تليفون ته يي زنګ راغلی مسکان چي وکتی نو وېليدل چي د زيد زنګ دی، مسکان موسکی سوه بيا يي عايشې ته په کرار اواز ور ناره کړه: عايشې! عايشې!

عايشې چي ورته وکتل مسکان ورته وويل: زيد دی.

عايشې ورته وويل: اوکې يي که چي څه وايي.

مسکان وويل: يا اوس يي نه پورته کوم مه يي کوه چي زنګونه راووهي په دي رکم مي قدر ورته زياتيږي اوس که يي په اول زنګ تليفون پورته کم بيا مي قدر ورته کميږي.

د زيد ناشته اماده سوه خو زيد لا هم مسکان ته زنګونه ور وهل او فکر يي خراب وو چي دا څوک وه نو ځکه يي اواز اوريدو او معلوماتو ته تلوار وو او زنګونه يي ور وهل خو مسکان د زيد تليفون ته جواب نه ورکوئ، کله چي د غرمې د ډوډی وخت سو او په دفتر کي وقفه سوه نو مسکان دباندي ووتل او په يو ارام ځای کي يي زيد ته زنګ ور ووهلی، زيد د ملګرو سره په باندار

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مصــروف وو چي تليفون ته يي پام ســو نو وپليدل چي د ســهار نمبر دی نو ژر ولاړ ســـو او د ملګرو څخه ليري ارام ځای ته ولاړی او تليفون يي اوکې کړ: بلي!

مسکان بيا په مينه او ناز ورته وويل: سلام عليکم ښاغلي.

زيد وويل: وعليکم السلام.

بيا زيد وويل: سهار تا زنګ راوهلی وو چي زه بيده وم؟

مســـکان وويل: هو ولي بد خو به نه يي دربـاندي لګيدلی زيد صاحبه.

زيد وويل: يا بد ندی راباندي لګيدلی خو زه بيده وم تاسو مي وهم نه پيژندلاسـت ما فکر کوی زما ملګری دی خو بيا مي وروسـته ډير زنګونه پسي در ووهل خو تا نه پورته کوئ.

مسکان وويل: ښه ولي دي زما خبرو ته داسي تلوار وو؟

زيد وويل: يا تلوار مي نه وو صــرف مي دا معلومول چي څوک ياست؟

مسکان وويل: ښه نو ته ما نه پيژنې؟

زيد وويل: يا ولا ذهن تـه مي نـه راغلې چي څوک يي تـه خپلـه ځان راته معرفي که.

مسکان وويل: ښه داسي ژر؟

زيد په ځه غوسه الفاظو وويل: نو ولي کال وخت په نيسې په يوه پيژندګلوی؟

مسکان وويل: ښه ته څومره خوشک او غوسه ناکه يي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

زيد وويل: يا خوشک نه يم خو ته وايي داسي ژر ځان در وښيم.

مسکان وويل: اخه سمده وبخښه بيا نه وايم زما نومممم حياء دی.

زيد وويل: حياء؟

مسکان وويل: هو ولي؟

زيد وويل: په دي نامه خو زه څوک نه پيژنم زما نمبر چا درکړ؟

مسکان وويل: زه ستا پخوانی ملګرې يم او ستا نمبر مي يو ځای پيدا کړ نو ولي تاته نابلده زنګ نه سي در وهلای؟

زيد وويل: يا را وهلای يي سي ولي نه.

مسکان وويل: ښه نو زيد صاحبه زما وقفه خلاصه سوه زه بيا وروسته زنګ در وهم.

مسکان تليفون بند کړ او دفتر ته ولاړه زيد بيآ په غوسه سو چي زما خبره يي نه واوريده او تليفون يي بند کړ، مسکان چي کله دفتر ته دننه ورغله نو عايشې ورته وويل: څنګه سو زنګ دي ور ووهلی؟

مسکان موسکی سوه بيا يي وويل: هو.

عايشې وويل: پيژندلې خو به يي نه يي؟

مسکان وويل: يا نه يي يم پيژندلې ويل يي ځان راته معرفي که ما ورته وويل داسي ژر؟ چي دا مي ورته وويل باره په غوسه سو.

عايشې وويل: نو بيا؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسـکان وویل: بیا مي ورته وویل چي زه سـتا پخوانۍ ملګرې یم او نوم مي حیاء دی ویل په دي نامه زه څوک نه پیژنم،

عایشې وویل: ښه نو اوس مخته څه پلان لرې؟

مسکان وویل: کرار کرار به شناخت ور سره ډیر کم چي ښه مي وزهیروی او پر ځـان مي مئن کړ بیـا بـه نو ورتـه ووایم چي صاحبه ما مسخرې در سره کولې زه واده سوې یم.

عایشــې وویل: مســکان ســتا په فکر دا ښــه کار دی چي موږ یي کوو؟

مسـکان وویل: ښـه کار خو نه دی خو ده ته به عبرت سـي چي د زړونو ماتول داسي سخت یي.

کله چي ماپښین مسـکان او عایشـه د دفتر څخه رخصـت سوې نو دواړي پارک ته ولاړې بیا یي زید ته زنـګ ووهلی، زید د ملګرو سـره مصـروف وو چي تلیفون یي وکتی نو وې پیژندی چي هغه نمبر دی نو تلیفون یي پر کاټ کړ، موسـکان حیرانه سـوه بیا یي زنـګ پســـي ور ووهلئ خو زید بیا هم جواب نه ورکوئ، خو تر څو شیبو وروسته یي تلیفون اوکې کړ او وېویل: څه شي دی؟

مسکان وویل: اوه زما ګران زیده دومره غوسه؟

زید وویل: تا تلیفون ولي راباندي بند کړ؟

مسـکان وویل: خو وظیفه مي شـروع سـول تفریح وه بیا مي تاته زنـګ ووهلی.

زید وویل: ته چیري یي راسره ووینه.

مسکان وویل: داسي ژر نو چیري در سره وینم زما زیده.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

زيد وويل: سمده نو بيا تليفون مه راکوه.

زيد دا وويل او تليفون يي بند کړ، مســـکان عايشـــې ته وويل: عايشــې دا څومره غوســه ناکه دی تليفون يي راباندي بند کړ خو زه يي هم نه پسي پريږدم.

مسکان بيا زيد ته زنګ ووهلی خو زيد چي وليدی نو بند يي کړ، مســکان زنګونه ور وهل خو زيد نه پر اوکې کوئ، مســکان او عايشـه د سودا لپاره مغازې ته ولاړې او هلته په سودا مصـروفه وې چي پـه دي وخـت کي زيد او ملګري يي هم مغازې ته راغله د هغو په لوړ اواز خبرو مســکان مخ ور واړوی چي ويني چي دا څوک دي چي داسي په لوړ اواز خبرې کوي، مسکان چي کله هغو ته وکتل نو زيد يي وليدئ، مســکان عايشــې ته ور ناره کړه: عايشې؟! عايشې؟!

عايشې وويل: څه؟

مسکان په کښته اواز او د زيد خواته اشاره وکړه او ورته ويويل: زيد!

عايشه پوه نسوه نو ځکه يي وويل: څه؟!

مسکان بيا د زيد خواته اشاره وکړه او ورته ويويل: زيد دی زيد!

عايشې چي وکتل نو زيد يي وليدئ او پوه سوه چي مسکان د زيد په اړه ورته وايي، عايشه د مسکان خواته ورغله او ورته ويويل: دی دلته څه کوي؟

مسکان وويل: نو زه څه په خبره يم.

بيا مســـکان وويل: درځه درځه لوړه دوهم منزل ته چي اوس مو ونه ويني.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چي مســـکان او عایشـــه لوړ منزل ته وختلې نو زید ته یي زنګ ووهلئ، زید چي کله تلیفون وکتی نو وېلیدل چي د مســکان نمبر دی نو ځکه یي پر بند کړ او جیب ته یي واچوئ، مســـکان بیا زنـګ ور ووهلئ، خو زیـد بیـا هم جواب نـه ورکوئ او پر بنـدوی بـه یي، د زیـد یو ملګري وویـل: زیـده! څوک دی چي زنګونه درته راوهي او ته جواب نه ورکوې؟

زید وویل: یو لیونۍ ده یاره ناحقه مي وخت راضایع کوي.

کله چي زید او ملګرو یي سودا واخیستل نو د پیسو ورکولو لپاره ورغله کله چي د پیســـو ورکولو په کتار کي ودریدل نو د پیســـو اخیســـتونکي تلیفون تـه زنـګ راغلئ کلـه چي هغـه اوکې کړ نو وېویل: سلام څه خدمت مو کولای سم؟

مسکان وویل: وعلیکم السلام وبخښه ته زموږ خدمت نسې کولای دا ســتا ومخته ولاړ د زید په نامه نفر مو ســخت ضــروري پکار دی که یو وار تلیفون ورکړی.

پیسو اخیستونکي وویل: سمده اغلې.

وروســـته یي ولاړو خلکو ته وویل: وبخښـــئ په تاســـو کي زید څوک دی؟

زید وویل: زه یم څه خبره ده؟

پیسو اخیستونکي وویل: ستاسو لپاره تلیفون دی.

زید او ملګري یي حیران سول بیا زید وویل: زما لپاره؟

وروســـته ورمخته ســـو او تلیفون یي غوږ ته ونیوئ وېویل: بلي څوک؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسکان وویل: زه یم زما زیده.

زید حیران سو بیا یې په حیرانتیا وویل: ته؟!

مســکان وویل: هو زه ګوره څنګه دي زما ږغ وپیژندی لکه چي ډیره مینه راسره کوې.

زید وویل: په اور دي پسـې سـې ستا مینه دا ځای د تلیفون کولو دی چي تا زنګ را ووهلئ؟

مســکان وویل: څه وکم خو ته مي تلیفون نه اوکې کوې نو ځکه مي د مغازې ولا تلیفون ته زنګ در ووهلئ په دا سپینو کالو کي څومره ښایسته معلومیږې.

زید شا او خوا وکتل چي مسکان چیري ده چي دا زما کاليویني، خو څه یي ونه لیدل ځکه مسکان په لوړ منزل کي د شیانو شاته پټه وه، بیا زید وویل: اوس دا خبرې پریږده دا ځای ددي خبرو کولو نه دی.

مســکان وویل: سـمده نه یي کوم خو ته به بیا تلیفون اوکې کوې راباندي.

زید او مســکان چي خبرې کولې په دي وخت کي د مســکان لاس د کم څه ســره ولګیدئ او هغه لاندي ولویدئ په دي ســره ټولو هغې خواته وکتل، زید تلیفون کښــیښــوئ او د لوړ منزل پر خوا روان سو، مسکان او عایشه ډیرې وارخطا سوې او ژر د ښځینه کالو په ځای ننوتلې، زید چي کله لوړ منزل ته ورغلی نو وېلیدل چي د شیانو د راشوه کیدو پر ځای هیڅوک نسته، زید غوښتل د ښــځو د کالو ځای ته ورســې خو د مغازې ښــځینه کار کونکې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

وويل: وبخښئ صاحبه تاسو دننه نسئ تللای ځکه دلته يوازې د ښځينوو سامانونه دي.

زيد وويل: سمده وبخښه.

زيد بيرته لاندي کښته سو او د مغازې څخه ووتل، مسکان او عايشه هم ژر د مغازې څخه راووتلې او بيا يي زيد ته زنګ ووهلئ، زيد چي کله تليفون اوکې کړ نو مسکان ورته وويل: څه خبره وه ګرانه د ښځينوو ځای ته دي څه کول چي ورغلې زما لپاره دي کالې رانيول؟

زيد وويل: يا په تا پسي مي کتل.

مسکان وويل: رښتيا؟

زيد وويل: ته دا زما سره ويني ولي نه؟

مسکان وويل: در سره وينم خو ستا تلوار ولي دی؟

زيد وويل: تلوار مي نه دی خو تا ويل زه ستا ملګرې وم که څنګه زه وايم وبه دي وينم چي کمه ملګرې مي يي؟

مسکان وويل: ښه ته دومره زياتي ملګرې لرې چي درک يي در څخه ورک دی؟

زيد وويل: خير ډيرې خبرې مکوه اوس راته ووايه راسره ويني که يا؟

مسکان موسکی سوه بيا يي وويل: مممم يا.

زيد وويل: انو سمده.

په دي سره يي تليفون بند کړ او د مسکان نمبر يي مصروفيت او بلاک ليست ته واچوئ، مسکان چي هر څومره زنګونه ور

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ووهل تليفون يي په مصــروفيت کي وو بيا يي عايشــې ته وويل: فکر کوم زما نمبر يي مصروفه کړ.

عايشې وويل: نو اوس به څه کوې؟

مسکان وويل: فکر به پر وکم.

کله چي سـهار سـو او لمر راوختئ زيد لا هم بيده وو چي تر څو شپېو وروسته يي ورور خالد اطاق ته راننوتئ زيد يي وښوروئ ورته وېويل: زيده!؟ زيده؟!

زيد د خوب په اواز ورته وويل: څه خبره ده لالا؟

خالد وويل: بي عقله خپل تليفون دي چيري دی چي ملګرو ته دي زما نمبر ورکړيدی؟

زيد وويل: ولي څه خبره ده؟

خـالد وويـل: يوه انجلۍ ده دومره زيـات زنګونـه راوهي وای زيد ته تليفون ورکه پکار مي دی.

زيد وويل: ځوک ده؟

خالد زيد ته تليفون ونيوی او ورته وېويل: واخله تليفون ولاړ سـه خبرې ور سره وکه د حياء په نوم يو انجلۍ ده.

زيد وويل: افقف دا انجلۍ خو به ما ليونی کړي ته راکه تليفون.

زيد چي تليفون غوږ تـه ونيوئ نو وېويـل: اې انجلۍ تـه بـه اخير زما څخه ليونـی جوړ کړې.

مسکان وويل: هو زه هم داغه غواړم چي ته ليونـی سې.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

زيد وويل: ولي څه بد مي در رسـولي دي زه خو دي پيژنم لا نه چي څوک يي څنګه يي؟

مسکان وويل: تا دا زما تليفون مصروفيت ته ولي واچوئ؟

زيد وويل: وبخښه زه بيديږم لالا بيا مه په تکليفوه.

وروسته زيد تليفون بند کړ او بيده سو، خالد هم تليفون واخيستئ او ولاړئ. کله چي زيد راکښـينسـتئ تر حمام وروسـته يي خدمتګار ته وويل: زما ناشته دي ولي نه ده تياره کړي؟

خدمتګار وويل: مشـر صـاحب ويل چي زيد ته ووايه چي لاندي راسه يو ځای ناشته کوو مشر صاحب هم ناشته نه ده کړي.

زيد وويل: سمده.

تر څو شيبو وروسته زيد د ناشتي لپاره لاندي کښته سو لومړی يي پلار ته سـلام ووايه او بيا د ډوډئ خوړلو ته کښـينسـتئ، کله چي ډوډئ وخوړل سول د زيد پلار وويل: زيده! راسـه دا يو څه حسابونه دي دا ورسوه کمپيوټر ته.

زيد وويل: سمده بابا.

زيد د پلار تر څنګ کښـينسـتئ او په کمپيوټر مصـروفه سو، تر څو شـيبو وروسـته د کور ټليفون ته زنګ راغلئ، کله چي د زيد پلار تليفون اوکي کړ نو وېويل: بلي السلام عليکم!

پر تليفون مسکان وه هغي وويل: وعليکم السلام.

د زيد پلار وويل: څوک؟

مسکان وويل: زيد په کور کي دی؟

د زيد پلار وويل: هو څه يي کوې؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسکان وویل: زما او د هغه شخصي خبري دي.

د زید پلار ډیر پریشانه سو بیا یي وویل: څنګه شخصي؟

مسکان وویل: هغه زما او د زید ترمنځ خبره ده ته څوک یي چي پوښتني یي کوې؟

د زید پلار ډیر په درد او غوسه کي سو بیا یي په درد زید ته تلیفون ونیوئ.

زید وویل: څوک دی بابا؟

پلار یي په غوسه ورته وویل: واخله خپله خبري ور سره وکه.

زید هم حیران سو چي پلار مي ولي په درد کي دی خو کله چي یي تیلفون غوږ ته ونیوئ نو مسکان ورته وویل: اوري زید ګرانه؟

زید د مسکان د اواز په اوریدو جټکه وخوړه او ناوړي یي تیري کړې، پلار یي د تلیفون اواز لوړ کړ زید ورته وویل: اورم مهرباني څه خدمت؟

مسکان پوهیدل چي زید د پلار تر څنګ ناست دی او د تلیفون اواز هم لوړ دی نو ځکه یي ورته وویل: څه خدمت بیا څه معنا مخکي خو دي داسي خبري نه راسره کولي اوس څه در وسوه؟

زید بیا په وارخطایی ناوړې تیري کړې ورته وبویل: ته ګوره اغلي زه مصروفه یم مزاحمت مه راته کوه!

مسکان وویل: مزاحمت؟ دا اوس په تا څه وسول هغه زما او ستا د میني او محبت خبرې چي سوې وې هغه پر دې ودریدې؟

زید وویل: اغلي دا تاسو څه وایست درواغ بنه کار نه دی.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسکان وویل: ګوره که ته داسي خبرې کوې نو زه ځان وژنم.

په دي خبره سره عایشه او مسکان دواړې پټې په خندا سوې بیا زید وویل: ګوره اغلې داسي خبرې مکوه زما پلار مي تر ...

زید لا د پلار خبره پوره کړې نه وه چي مســـکان ورته وویل: د پلار په کیسه کي مه کیږه ته ولې د هغه سپین ږیري څخه دومره زیات بیریږې؟

کله چي مســکان ســپین ږیری وواېه نو په دي وخت کي د زید د پلار حوصله ختمه سوه او تلیفون یي بند کړ او زید ته یي په درد وویل: ښه ستا ملګرتیا د داسي بې لارو انجونو سره ده تا لا هغه خپل عادت نه دی پرې ایښئ؟

زید وویل: بابا زه په خدای قسم کوم چي زه دا انجلۍ نه پیژنم ته د خالد لالا څخه پوښــتنه وکه ما تلیفون نه پر پورته کوئ بیا یي خالد تـه زنـګ را ووهئ چي ده ته تلیفون ورکه هلته چي مي هم جواب کړه او تلیفون مي یي مصـروفه کړ اوس یي دا دی د کور تلیفون ته زنګ راووهلئ په ما باور وکه بابا.

پلار یي وویـل: زویـه عزت کـه یو وار د چا څخـه ولاړې بیـا هیڅکلـه نـه راګرځي هم دي د ځان پر عزت پام کوه او هم زما د عزت خیال ساته چي په دوستانو او ملګرو کي مي سر راکښته نکړي که څوک یو وار بدنامه سو نو بیا ټول دوستان او ملګري د شـــک په ســـترګه ورته ګوري او غلط ګمانونه باندي کوي دا اوسنۍ ځني انجونو خو بې عقلاني دي د ځان او کورنۍ په عزت نـه پوهیږي تـه خو عقلمند یي هیڅ کلـه د یوې بې وزلې عزت تـه شـــرموښ کیږه مـه زما مور به ماته زما په ځوانۍ کي ویل چي زویـه که غواړې چي ســـتا خور او لور ته څوک په بد نظر ونه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګوري نو هيځکله د بل چا خور او لور ته په بد نظر مه ګوره ويل يي زويه هيڅ ځوان او هيڅ پيغله بي واده نه پاته کيږي نو شهوت په حرامو مه اموخته کوه که نه بيابه په حرامو کي دومره غرق سې چي حلال به بي خونده درته معلوميږي ځکه فحشاء د سـريښـو ډنډ ته ورته ده که پکښـي ولويدي بيا ځني وتنه ډيره مشـکله ده خدای دي وکړې چي دا زما خبرې په ژوند کي عملي کړې زويه.

زيد وويل: سمده بابا ولي نه.

تر څو شيبو وروسته زيد پلار ته وويل: بابا کار مي خلاص کړ.

پلار يي وويل: ماته يي راکه.

زيد کمپيوټر او کتابچې پلار ته ورکړې پلار چي يي وکتل وېويل: بس ژوندی اوسې زويه.

زيد وويل: بابا ماته نوره اجازه ده؟

پلار يي وويل: هو هو ورسه.

کله چي زيد دباندي ووتئ نو د جيب څخه يي تليفون راوکښـئ او مسکان ته يي زنګ ور ووهئ، مسکان په دفتر کي وه چي زنګ ورته راغلئ کله چي يي تليفون ته وکتل چي زيد دی نو موسـکی سوه وروسته يي تليفون همداسي پر ميز کښيښوئ او خپل په کار اخته سول، زيد زنګونه ور وهل خو موسکان نه اوکي کوئ، زيد ډير په درد او غوسـه کي وو ډير زنګونه يي ور ووهل خو مسکان جواب نه ورکوئ، مسکان چي کله د دفتر څخه رخصت سول نو زيد ته يي زنګ ووهئ، زيد د ملګرو سره ناست وو چي

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله یي تلیفون ته وکتل نو یو دم پورته سو، ملګرو یي وویل: څه پیښه سوه؟

زید وویل: هغه بي عقلې زنګ راووهلی.

زید چي تلیفون اوکې کړ نو مسکان وویل: بلي زیده!

زید په درد وویل: بلا دي تا ووهي بي عقلې سـهار دي د پلار ومخته وشـرمولم سـتا په خبرو هغه زه ډیر وترټلم تا داسـي ولي وکړه ته څوک یي؟

مسـکان موسکۍ سوه بیا یي وویل: زه پوهیدم چي پلار دي ناست دی نو ځکه مي داسي خبرې وکړې چي تا په ووهم.

زید وویل: ولي څه پیښـه ده څه بد مي در رسـولي دي چي په وهي مي؟

مسـکان وویل: هیڅ بد دي نه دي را رسـولي خو بس دا سـتا زهیرول او په عذابول ښه خوند راکوي.

زید وویل: رښتیا ووایه ته څوک یي؟

مسـکان وویل: ښـه ددي لپاره درته ووایم چي ته راسـي بیا مي ووهې؟

زید وویل: یا وعده کوم چي هیڅ نـه در کوم بس تـه مـازي ځان راوښیه او راسره ووینه.

مسـکان وویل: سـمده در سـره وینم خو اول به زما څلور شـرطه منې!

زید وویل: زما قبول دي منم یي خو تـه راسره ووینه.

مسکان وویل: یو واري خو شرطونه واوره.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

زيد وويل: ستا هيڅ شـرط ماته ناممکينه نه دی د خدای په توکل به هر شرط پوره کم.

مسکان وويل: ښه؟

زيد وويل: هو شرطونه دي وايه.

مسکان وويل: سمده اول شرط ماښام درته وايم چي وخت پيدا کم زنګ دروهم.

زيد وويل: سمده زه درته انتظار يم.

مسکان په مينه او موسکا وويل: سمده.

کله چي ماښـام سـو نو زيد پر پلنګ ناسـت وو او د مسـکان د تليفون په انتظار وو، مسـکان څه وځنډيدل زيد به څو څو واري تليفون ته وکتل بيا به يي ساعت ته وکتل خو د مسـکان د تليفون درک نسو معلوم، زيد د ډير انتظار څخه پر پلنګ سر ايښی وو او سترګي يي پټي سوي وې چي تليفون ته يي زنګ راغلی، کله چي زيد تليفون راواخيستئ نو وېليدل چي د مسکان زنګ وو نو ژر يي اوکي کړ او د خوب په اواز يي ورته وويل: بلي؟

مسکان وويل: السلام عليکم.

زيد وويل: وعليکم السلام.

مسکان وويل: بيده خو نه وې؟

زيد وويل: يا مازي مي سترګي پټي سوي وې.

مسکان وويل: زه ډيره بخښـه غواړم چي وځنډيدم او بيا مي ته د خوبه وايستي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

زيد بيداره سو بيا يي وويل: يا كمه خبره نده بنه اوس دي شرطونه ووايه.

مسكان موسكۍ سوه بيا يي وويل: ولي دي داسي تلوار دی زما د ليدو تږی يي؟

زيد وويل: كه ته پر خپله خبره درېږې او تر شرطو وروسته راسره ويني نو شرطونه دي ووايه زه يي پوره كوم.

مسكان وويل: هو زه پر خپله خبره درېږم خو كه ته زما دا شرطونه پوره كړې هغه وخت.

زيد وويل: ستا هر شرط ماته قبول دی.

مسكان وويل: گوره زما شرطونه دومره اسانه ندي.

زيد وويل: ته دي شرطونه ووايه پوره كول يي ماته پرېږده.

مسكان وويل: بنه؟

زيد وويل: هو.

مسكان وويل: بيابه نه وايي چي دا شرط دي نسم پوره كولای يا نوري بهاني.

زيد وويل: يا نه وايم.

مسكان وويل: سمده نو زما لومړی شرط دا دی... پرېږده يي ته يي نسي كولای.

زيد په درد او غوسه وويل: شرط دي وايه.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسکان وویل: سمده نو زما لومړی شرط دا دی چې ته به ټولو هغو انجونو ته ورځې او بخښنه به ځني غواړې چې تا پرې ایښې دي او زړونه دې ورمات کړیدي.

زید وویل: دا بیا څنګه شرط دی؟

مسکان وویل: ما نه وه درته ویلي چې ته یې نسې کولای؟

زید وویل: سمده کولای یې سم زه ورځم.

مسکان وویل: پوهیږم سخته ده خو تا دا فکر نکوئ چې زه د هغوی په احساساتو او زړونو لوبې کوم زړونه یې ورماتوم پر هغو به څه تیریږي؟

زید د غمه وخندل بیا یې وویل: اغلې تا یوازې دا لیدلي دي چې ما د هغو زړونه ورمات کړل په احساساتو مې یې لوبې وکړې خو زه دې نه یم لیدلی چې هغوی مې زړه رامات کړ زما په احساساتو یې لوبې وکړې دا دې ندي لیدلې چې هغوی زه صرف د مطلب پوره کیدو اله ګرځولی وم د هري یوې سره چې به مې مینه پیل سوه چې خبر به سوم زه به یې دریم و څلورم یار وم ځینو به د پیسو لپاره مینه زما سره کول خو اصلي مینه به یې د بل چا سره کول ځني به مې په دې خاطر ژوند ته راتلې چې زه به یې د نورو سره د کړو ګناهو عیب ور پټ کم ځینو به مینه راسره کول خو چې تر ما به یې بل سم پیدا کړ نو زه به یې پریښولم د هغه سره به یې لاره جوړه کړه.

د زید تر سترګو مړاوې اوښکې وبهیدې بیا یې وویل: تا یوازې دا اوریدلي دي چې زه بد یم ما د ډیرو انجونو زړونه ورمات

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړيدي خو دا دي ندي ليدلي چي د هغو په چمبازۍ سره به پر ما څه تير سوي يي.

زيد تر څو شېبو پوري غمګين وو وروسته يي وويل: سمده پر دي هر څه سربيره به بيا هم زه ورسم او د هري يوې ښځه به بخښنه وغواړم ته مي ځاره.

زيد ټليفون بند کړ د خبرو په اوريدو يي مسکان هم پريشانه سوه تر څو شېبو پوري يي تليفون ته کتل، سبا ته په دفتر کي مسکان په فکرو کي ډوبه وه چي عايشې يي پر اوږه لاس کښېښنوی ورته وېويل: څه خبره ده؟

مسکان وويل: عايشې د يوې ښځې تر سترګو ډير ژر او په نه څه اوښکې راځي خو د يو ځوان تر سترګو اوښکې راتلل د هغه پر يو لوی غم او درد دلالت کوي.

عايشې وويل: څه مطلب؟

مسکان وويل: ماښام چي مي کله هغه اول شرط زيد ته ووايه نو هغه راته وويل........ او په ژړا يي وويل چي د هغه پر زړه هم د مطلبي انجونو د لاسه سخت دردونه تير سويدي چي رښتيا سي عايشې موږ يوازي د خلکو په بد پسي ځيرني کوو که يي په ښو پسي وکړو نو تر بدو به يي ښه څو چنده زيات پيدا کړو.

عايشې وويل: رښتيا هم نو بيا يي څه ويل؟

مسکان وويل: اخيره کي ضدي سو چي اوس به دا شرط پوره کوم.

عايشه موسکۍ سوه بيا يي وويل: ښه؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسـکان د دفتر څخه د يوې ورځې لپاره رخصـت واخيسـتی، کله چي دبـانـدي ووتـل نو زيـد تـه يي تليفون وکړ او ورتـه ويويـل: چيري يي د خيره؟

زيد وويل: ځم ستا د اول شرط د پوره کيدو لپاره روان يم.

زيد وويل: اوس دا يم د کور څخه وځم ښاره مي.

مســکان فکر وکړ که ورته ووايم چي ســمده ښارم دي نو زيد به حتماً ددې په ليدو پسـي تلاښ کوي نو ځکه يي ورته وويل: يا زه دي نه ښارم خو ته په صـداقت دا شـرط سـر ته ورسـوه زه په تا باور لرم چي چم به نه کوې.

زيد وويل: ځه پريږده ســـتا دا اوس مي په دي خبرو زړه مه را ښه کوه ماښام خو دي ښه انتقادونه راباندي وکړل.

مسـکان د زيد سـره خبرې کولي چي په همدي حالت کي رخشـي ته وختل او رخشـوان ته يي د تلو وويل، وروســته يي تليفون بند کړ او د زيد د کور پر طرف روانه سـول کله چي هلته ورسـيدل نو زيـد هم پـه موټر کي د کوره راووتئ او د خپلو ملګرو پر طرف روان سو او کتابچه يي کتل چي د هري ملګري نوم او پته پکښــي ليکلي وه پر هغه مطابق به ورتلئ، مسـکان د شـا لخوا په رخشــه کي په زيد پســي روانه وه او هغه به يي ښاری، زيد چي به هري انجلۍ ته ورغلی او بخښـنه به يي ځني غوښـتل نو هري يوې به په چپلاخه واهه، په دي سره به مسکان هم خنديدل او هم به پريشـانه سـول، زيد ټولو ملګرو ته ورغلی او بخښـنه يي ځني وغوښتل او د نن ورځې شرط يي پوره کړ او کورته ولاړئ، کله چي کور تـه ننوتئ نو پلار او ورونـه يي د ډوډۍ ســـترخوان تـه ناست وه پلار يي ورته وويل: راسه زويه ډوډۍ وخوره.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید وویل: بابا خواته مي نکیږي ځم چي بیده سم.

پلار یي وویل: سمده زویه ورسه.

زید لوړ خپل اطاق ته ولاړئ، کله چي مســـــکان د کور د کارو فارغه ســـــوه نو زید ته یي تلیفون وکړ خو زید پر کټ د کالو او بوټو سره بیده سوئ وو تلیفون یي نه اوریدئ، مسکان پوه سول چي زید بیده ســـویدی نو ځکه یي بیا تلیفون نه ور وکړ، کله چي سهار سو نو زید راکښینستی او د ځان سره یي په ستړیا وویل: افففف دا څه وخت دی؟

کله چي یي د کلکین دباندي وکتل نو وېلیدل چي سهار سویدی بیا یي وویل: اوه دا خو سهار سویدی.

زید چي کله تلیفون وکتی نو وېلیدل چي د مســـــکان زنګ ورته راغلی وو، زید چي زنـګ ور ووهلئ نو بند وو بیا یي تلیفون پر کټ وغورځوی او دی تشـناب ته ولاړئ، تر ناشـتې وروسـتـه د زید تلیفون ته زنګ راغلی، زید چي کله وکتئ نو د مسکان نمبر وو بیا یي خپل پلار ته وکتل جواب یي نه ورکړ او دباندي ووتئ، کله چي یي ارام ځای پیدا کړ نو مســـــکان ته یي تلیفون وکړ، تر څو زنګو وروســـــتــه مســـــکان تلیفون پورتـه کړ او تر روغبړ وروسته زید وویل: ستا لومړئ شرط مي پوره کړ.

مسکان موسکی سوه بیا یي وویل: مخ خو به دي درد نکوي؟

زید وویل: ښه تا ښارلم؟

مسکان وویل: هو خود مي ښارلي.

زید پـه خوابدتیا وویل: نو خوند بـه یي درکړی وي چي هغو زه وهلم؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسکان په موسکا وویل: هو.

بیا مسکان وویل: خیر دا د جسم چکې (څپېړې) دومره درد نلري لکه هغه درد چې زړه او روح ته رسیدلی وي شاید په دې چکو سره د هغو د زړه دردونه څه آرام سوي وي.

زید وویل: ته دې دا نصیحت اوس پرېږده دوهم شـرط دې راته ووایه.

مسکان موسکی سوه بیا یې وویل: مننه چې لومړی شرط دې په پوره صداقت سرته ورسوئ پاته دوهم شرط سو هغه بیا مابنام درته وایم.

زید وویل: ولې اوس؟

مسکان په خندا وویل: ځکه یواري به دې د لومړي شرط دردونه ارام سي.

زید وویل: سمده چې خوښه دې یې.

مســـکان د زید څخه خدای په امانی واخیســـتی او دفتر ته روانه ســـول، زید خپل د ملګرو پر طرف روان ســـو کله چې زید هغه هوټل ته ورســـیدی چې دده ملګرو باندار پکښـــې کوئ نو خپل موټر یې غوښـتل یو بغلته ودروي چې په دې وخت کې یې شـاته موټرسیکل ته ختونکی کس په ووهلی او غوځار یې کړ، زید ژر د موټره راکښـــته ســـو او د هغه پر طرف یې ور وځغســـتل او راپورته یې کړ.

زید وویل: ډیر وبخښه ما نه یې لیدلئ.

هغه کس په موسـکا زید ته وویل: یا هیڅ خبره نه ده تاسو بخښـه کوئ چې زه مو د دریډو د ځایه ژر لیري نسوم.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

زيد چي کله لاندي وکتل نو وېليدل چي د هغه کس را اخيستي خواږه يي ټول پر مځکه ور غورځولي او چټل کړيدي او موټرسيکل يي هم خو ځايه مات سويدی.

زيد وويل: اوه زما خدايه دا مي څه وکړه ستاسو خواږه او موټرسيکل مي دواړه در خراب کړيدي تاسو راځئ زه به مو موټرسيکل در جوړ کم او خواږه به هم نور درته راواخلم.

هغه کس وويل: يا وروره هيڅ خبره نه ده ځم نور خواږه را اخلم تاسو خپل موټر وګورئ که خراب سوی وي تاوان به يي درکم.

زيد په حيرانتيا وويل: عجبه سړی يي ياره ملامتيا هم زما وه تاوان هم ما در ورسوئ او تاوان هم تاسو راکوئ؟

هغه کس بيا په موسکا وويل: يا وروره خو غلطي زما وه تاسو موټر دروئ زه بايد ژر ليري سوی وای تاسو خو د شا طرف نه ليدئ نو ستاسو هيڅ ملامتيا نه ده ما بخښلې ياست تاسو مي وبخښئ.

وروسته هغه کس په موسکا د زيد څخه خدای په امانی واخيستي او ولاړئ،

کله چي زيد هوټل ته ننوتئ په لاره کي د خپل يو ملګري اقبال سره مخ سو تر روغبړ وروسته اقبال وويل: څه کيسه وه هلته زه په داغه درته رالم چي معلومه کم څه خبره ده؟

زيد وويل: ياره عجبه ځوان وو ما موټر دروی د شا پر طرف روان وم چي په ده کي مي ووهلی او سخت تاوان مي ور ورسوئ چي ورکښته سوم چي بخښنه ځني وغواړم او تاوان ورکم خو هغه ده زما څخه مخکي بخښنه وغوښتل ويل يي که دي

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

موټر خراب سوی يي تاوان به يي درکم په داسي حال کي چي دده موټرسيکل او خواږه مي ډير ور خراب کړل.

اقبال وويل: خير پريږده يي ياره ښه زيده! پروند چيري وي ټوله ورځ مو زنګونه دروهل خو تا جواب نه راکوئ خير وو؟

زيد وويل: هو خير وو.

بيا يي اقبال مخته په حيرانتيا وکتل او وېويل: زيده دا مخ دي ولي داسي سور دی؟

زيد شاوخوا وکتل بيا يي کرار وويل: رښتيا سور دی؟

اقبال وويل: هو ياره تک سور دی لکه يو چا چي ښه ډيري چپلاخي وهلئ يي خو دا ولي ياره؟

زيد اقبال تر لاس ونيوی ورته وېويل: هغه د تليفون انجلۍ نده؟ هغي پر ما د ليدو لپاره څو شرطونه کښيښول ما په احساساتو کي ورته وويل چي زما دي ټول شرطونه قبول دي.

اقبال وويل: نو بيا؟

زيد وويل: نو بيا يي پروند اول شرط دا راباندي کښيښوئ چي زه بايد د هغو ټولو انجونو څخه بخښنه وغواړم چي ما پري ايښي دي او زړونه مي ورمات کړيدي.

اقبال وويل: ښه نو بيا څه وسوه؟

زيد وويل: نو ما هم ور سره ومنل او ولاړم د ټولو انجونو څخه مي بخښنه وغوښتل.

اقبال وويل: نو دا مخ دي ولي سور دی؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

زيد وويل: هري يوې ته چي به مي د بخښنـــې ويل هغې به اول چپلاخه راکول بيا به يي بخښلم.

په دي سره اقبال وخندل زيد وويل: مه خانده بي عقله!

اقبـال وويـل: نو تـا بـه درواغ ورتـه ويلي واى چي ولاړم د تولو څخه مي بخښنه وغوښتل هغې نو ته څه ليدلي؟

زيد وويل: يـا زه چي چاتـه د يو څـه وعده ورکم بيا پر وعده وفا کوم او بل هغې زه د شا لخوا څارلم هم.

اقبال وويل: ښه؟

زيد وويل: هو ياره.

بيا زيد وويل: ګوره چي دا د چپلاخو په کيســه بل څوک در څخه خبر نسي بيا مي عزت کميږي.

اقبال وويل: سمده نه ورته وايم يو څه جيب خرڅ نو راکه.

زيد پـه درد پيســـي ورکړې او ورتـه وېويـل: واخلـه فقيره پر دا کوچنی خبره رشوت غواړې.

ماښام زيد پر بام د مسکان د تليفون انتظار کوئ چي تر څو شيبو انتظار وروسته زنګ راغلی، زيد په بي صبری سره ژر تليفون راپورته کړ او اوکې يي کړ وېويل: بلي!

مسکان وويل: بلي السلام عليکم.

زيد وويل: وعليکم السلام.

مسکان وويل: څنګه يي زيد صاحبه ورځ دي پخير سوه.

زيد وويل: هو الحمدالله پخير سوه پر تا هم پخير سوه؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسکان اوږده ساه واخیستل بیا یي وویل: هو پخیر سوه.

زید وویل: داسي دي راته وویل لکه ډیره چي ستړې یي؟

مسکان وویل: خامخا نو د دنیا ژوند دی ستړیاوي خو لري د دنیا ژوند خو مســـابقي ته ورته دی که ونه ځغلي تر پښـــو به لاندي سې.

زید وویل: هو رښتیا هم نو ته وظیفه لرې چي داسي ستړې سوې يي؟

مسکان وویل: هو یو کوچنۍ وظیفه لرم.

زید تر څو شیبو وروسته وویل: ښه ته دا راته ووایه چي ما د څه وخت راهیسي پیژنې؟

مســکان موســکۍ سـوه بیا یي وویل: ښــه ســتا پوښــتني بیا شـروع سوې؟

زید وویل: نو ته راته وايي ولي نه؟

مســکان وویل: درته وایم چي یواري خو زما شــرطونه ټول پوره کړې.

زید وویل: سمده پوره کوم یي.

مســـکان وویل: زما دوهم شــرط دا دی چي اول به ســـهار وختي راکښیني.

زید وویل: د څه لپاره؟

مسکان وویل: ته خو مي خبرې پوره کولو ته پرېږده.

زید وویل: ښه ووایه.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسکان وویل: هر سهار به وختي راکښیني چي لمونځ، تلاوت او ناشته دي وکړل بیا به بیدیږي نه.

زید وویل: ډیره سخته ده چي بیده نسم.

مسکان وویل: دا ستا اوس عادت سویدي او پوهان وایي چي یو کار په دوو یا درو ورځو کي عادت نیول کیږي او په یوه میاشت کي مکمل د هغه کار په نکولو سره دا عادت لمنځه ځي نو ته به یو څه وخت پر ځان تکلیف تیروې او دا عادت به لیري کوې.

زید وویل: ښه بیا څه؟

مسکان وویل: کله چي دي سهار ناشته وکړل د کار وخت سو نو ته به ځانته وظیفه پیدا کوې هر څنګه وظیفه چي وي خو خپل په کمپنۍ کي به نه وي.

زید حیران سو بیا یي وویل: دا بیا څنګه شرط دی زه کار ته څه ضرورت لرم پلار مي هر څه لري او وظیفه خو به زه هر ځای د سترګو په رپ کي پیدا کم.

مسکان وویل: غیرتمن او اصیل ځوان او نارینه هغه دی چي د خپل لاس ګټلي وخوري په نورو پوري نه یي پیوند خدای نکړه که دي سبا پلار نه وو نو بیا څه کوې بله خبره دا چي تا وویل د سترګو په رپ کي به وظیفه پیدا کم زه به دي هغه وخت ومنم چي ته یي پیدا کړې.

زید وویل: سمده پیدا کوم یي ګوره یي.

مسکان وویل: سمده سبا تر ناشتې وروسته پسي وګرځه خو هو یو مشوره درکوم که چا وظیفه نه درکړل یا یي رد کړې نو درد او غوسه به نه درولې.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

زيد وويل: سمده.

مسکان وويل: انو ښه بخت درته غواړم اوس وختي بيده سه چي سهار ته دي خوب پوره سي.

زيد وويل: سمده د خدای په امان ښه شپه.

مسکان وويل: تاته هم ښه شپه.

سهار زيد په ډير تکليف وختي د خوبه راکښينستی تر لمانځه او تلاوت وروسته لاندي کښته سو او خدمتګار ته يي د خوب په لهجه وويل چي ناشته راتياره که، خدمتګاران ډير حيران سول فکر يي وکړ چي سم مو نه واوريدل نو ځکه يي پوښتنه وکړه: صاحبه تاسو ويل څه وکه؟

زيد وويل: ناشته راتياره که.

خدمتګار په حيرانتيا وويل: سمده صاحبه.

خدمتګار په ناشتي تيارولو بوخت سو کله چي يي تياره کړه او زيد ته يي راوړل نو وېليدل چي زيد پر ميز بيده سويدی، خدمتګار پر زيد څو ناري وکړې چي کښينه تر څو شېبو وروسته زيد کښينستی او ناشته يي وکړل تر ناشتې وروسته د کوره ووتئ او ولاړئ.

زيد يو کمپنۍ ته د وظيفي لپاره ورغلئ کله چي د معلوماتو اطاق ته ورسيدی نو ورته وېويل: وبخښی مشر مو راغلی دی؟

معلومات ورکونکي وويل: تر اوسه ندی راغلئ تاسو ورته په انتظار ځای کي انتظار سئ چي راسي زه به خبر درکم.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

زيد په انتظار ځای کي پر چوکۍ انتظار سو تر څو شېبو وروسته معلومـاتو ورکونکی انتظـار ځـای تـه ورغلئ چي زيـد تـه خبر ورکړي چي مشـر صـاحب راغلئ، خو چي وېکتل زيد پر چوکۍ بيده سـويدی، معلومات ورکونکی ورنږدي سـو او ږغ يي پر وکړ: وبخښئ مشر صاحب راغلئ.

خـو زيـد لا هـم بيـده وو معلومـات ورکونکي لاس پر اوږه ورکښيښوئ او ويښوروی او ورته ويويل: صاحبه؟

په دي سـره زيد راکښـينسـتی او معلومات ورکونکي ورته وويل: مشر صاحب راغلئ تاسو اوس ور سره ليدلای سئ.

زيد خپل اسـناد د ځان سـره واخيسـتل او د کمپنۍ د مشـر دفتر ته ورغلئ تر روغبړ وروسـتـه د کمپنۍ مشـر ورته وويل: څنګه راغلي ياست؟

زيد ورته وويل: غواړم ستاسو سره يو وظيفه مخته يوسم.

د کمپنۍ مشـر حيران سـو بيا يي وويل: تاسـو زموږ سـره وظيفه کوئ؟

زيد وويل: هو ولي؟

د کمپنۍ مشـر وويل: سـتاسـو پلار يو لوی سـرمايه دار دی هغه خپله څو کمپنۍ لري خو تاسو ماته د وظيفي لپاره راغلي ياست؟

زيد وويل: بلي هو غواړم دلته وظيفه وکم.

د کمپنۍ مشـر تر څه فکر وروسـته وويل: سـمده وظيفه به درکم تاسـو دا راته ووايسـت چي څومره تجربه لرئ او څومره زده کړي دي کړيدي؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

زيد خپل اسناد ورښکاره کړل بيا يي وويل: دا مي اسناد دي خو کار مي تر اوسه بل ځای ندی کړی.

د کمپنۍ مشر چي اسناد وکتل وروسته يي زيد ته وويل: ته ګوره زيده تاسو مه خفه کيږی نه خو د پوهنتون څخه ستا د فراغت فيصدي سمه ده او نه هم تاسو تجربه لرئ زما د ميليون هاوو کاروبار دی ستاسو کوچنی غلطي به ما غرق کړي نو ډير وبخښئ زه تاسو ته وظيفه نسم درکولای.

زيد په غوسه خپل اسناد د کمپنۍ د مشر څخه واخيستل او د دفتره ووتئ او د دفتر دروازه يي په زور سره وتړل ټولو کاريګرو د زيد خواته وکتل او حيران سول، کله چي زيد ووتئ د کمپنۍ د مشر دفتر ته معلومات ورکونکی ورغلی او د کمپنۍ مشر ته يي وويل: وبخښه صاحبه دا څوک وو؟

مشر يي وويل: يو لوچک وو چي ټول عمر په لوچګۍ کي باندي تير سو اوس ماته د وظيفې لپاره راغلی وو ليونی خو نه يم چي په داسي لوچګانو خپله کمپنۍ خرابه کم بل وار داسي لوچګان مه راپريږده دفتر ته.

معلومات ورکونکي وويل: سمده صاحبه وبخښه.

زيد چي کله د کمپنۍ څخه راووتئ نو سخت پريشانه وو فکر يي کوئ چي اوس کم ځای ته د وظيفي لپاره ولاړ سم تر څو شپبو وروسته يوي بلي کمپنۍ ته ورغلئ، خو هلته هم منفي جواب ورکول سو تر داسي حاله پوري چي لسو ځايو ته د وظيفي لپاره ورغلئ خو چي د کمپنيو مالکانو به دده اسنادو او بي تجربګۍ ته وکتل نو منفي جواب به يي ورکوئ، کله چي زيد د اخيري ځايه څخه راووتئ نو يو پارک ته ولاړئ او هلته ستړی کښينستئ تر

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

څو شېبې وروسته يي خپل اسناد وغورځول او په ژړا سو تر څه وخت ژړا وروسته چي څه آرام سو نو تليفون ته يي زنګ راغلئ، زيد چي خپل سر يي په خپلو دواړو لاسو نيولئ وو تليفون ته وکتل او بيا يي راواخيستئ چي وېکتل د مسکان نمبر وو، زيد تليفون اوکې کړ او تر څو شېبو وروسته يي په ژړا وويل: حياء زه ناکام سوم ما وظيفه پيدا نکړه.

مسکان تر څو شېبو وروسته وويل: اوس پوه سوې چي ته هيڅ هم نه يي صرف دي خپل ځان خطايستلئ وو؟ تولو به داغه درته ويلي وي چي ته د پوهنتونه په ښو نمرو نه يي فارغه سوی تجربې نلرې لوچک يي د نورو لوچګانو او کوڅه ډبو سره ګرځي که هغوی مخامخ دا الفاظ نه يي درته ويلي خو په زړه کي به يي داغه وه کم وخت چي تا د ملګرو سره پر عبث کارو تيروئ که دي همدا وخت پر درس ويلو او په خپله کمپنئ کي پر کار کولو او تجربو اخيستلو تير کړئ وای نو نن به دي هم ښه نمرې وړې وای او هم به دي تجربې زياتې سوي وای هري کمپنئ ولا به تاته د هغوی سره د کار کولو لپاره زاری او ننواتې کولای.

زيد په ژړا وويل: حياء زما څخه ډيري لويې تيروتنې سويدي.

مسکان وويل: اوس هم وخت نه دی تير سر له سبا څخه خپل په کمپنئ کي وظيفه شروع که او هر سهار تر نورو وختې راکښينه ځکه ته تر نورو شاته يي او پرمختګ ته ضرورت لرې.

تر څه نورو خبرو وروسته زيد او مسکان تليفون بند کړ، زيد خپل اسنادونه ټول کړل او د کور پر طرف روان سو.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مابنـــام زید د کور پارک ته د پلار لیدو ته ورغلئ او په فکر کي ډوب يي تر څنګ کښينستئ، پلار يي په حسابو بوخت وو زيد په زهيره لهجه وويل: بابا!؟

پلار يي وويل: ها زويه.

زيد وويل: بابا زه ستا سره په دفتر کي کار کولای سم؟

پلار يي د حيرانتيا څخه چُپ پاته سو او تر څو شيبو وروسته يي د حساب کاغذونه پر ميز کښيښول او زيد ته يي وکتل او ويويل: څه؟

زيد وويل: بابا ماته په دفتر کي کار راکوې؟ زه غواړم کار وکم.

پلار يي نور هم حيران سو بيا يي وويل: څه خبره ده ولي داسـي مايوسه معلوميږي زويه؟

د زيد تر سترګو اوښکي رواني سوې او په مايوسۍ يي د پلار پر اوږه سر کښيښوئ.

پلار يي وويل: څه خبره ده زويه ژاړه مه د نارينه سره ژړا خوند نکوي ماته ووايه څه خبره ده.

زيد وويل: بابا ما خپل ژوند ډير تباه کړيدی زه هيڅ هم نه يم.

پلار يي پر مخ خپـل لاس ور ونيوئ ورتـه ويويـل: هغـه څنګـه زويه؟

زيد د سهار ټوله کيسه ورته وکړل چي داسي ولاړم هيچا کار نه راکوئ..... خو د مسکان په اړه يي څه نه وويل.

د زيد پلار موسکی سو زيد يي پر مخ د ګرانښت په خاطر کرار ووهلی بيا يي وويل: بي عقله.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا یي وویل: زه په دي باوري وم چي یو ورځ به ته حتماً دا احســـاس کوې چي باید د راتلونکي په اړه فکر وکړې او خپل ژوند جوړ کړې نن الحمدالله هغه دی ته پوه سـوې چي د ملګرو سره تر حد زیات وخت تیرول بي ځایه پیسي مصرفول وخت پر بي ځایه او بي فایدې شیانو تیرول دا ټول عبث کارونه دي دنیا د اسـتراحت او آرام ځای نه دی په دنیا کي باید کار وکړې وځغلې او ځان تر خپله هدفه ورســوې که نه نورو ته به یو وخت حتمن محتاج کیږې.

د زید پلار تر څه نورو خبرو وروسـته وویل: زویه ټوله دفتر او کمپنۍ ستا او د ورونو دې دي هر کله او هر څنګه چي وغواړې کار پکښـي کولای سـې خو زما مشـوره دا ده زویه چي ته یو څه وخت هیڅ کار مکوه راځه دفتر ته کښـینه زه او کارکونکي چي کم کـارونه کوو هغه زده کوه پر کاریګرو ګرځه مشــوري ځني اخله او مشــورې ورکوه چي زه نه یم سـفر لرم نو بیا زما کار مختـه وړه کله چي دي تجربې پخې ســوې نو بیا به زه پر کور درته کښینم ته او ورونه به کمپنۍ مخته وړئ.

زید وویل: سمده بابا خوښه مي ده.

پلار یي وویل: انو اوس ورسه وختي بیده سه چي بیا سهار وختي راکښیني او دفتر ته راسره ولاړ سې.

زید د پلار څخه خدای په امانی واخیستی خپل اطاق ته ولاړئ او بیده سو.

کله چي سـهار سو او د زید د پلار د دفتر وخت سو نو خدمتګار ته یي وویل: ورسه زید راکښینوه ورتا دفتر ته ځو!

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خدمتګار وویل: زید صـــاحب خو ډیر وختي ووتئ ویل دفتر ته ځم.

د زید پلار او ورونو یو و بل ته سـره وکتل او موسـکي سـوه د زید پلار په حیرانتیا وویل: څه؟

خدمتګار وویل: هو خان صاحب زید ډیر وختي ولاړئ.

د زید ورور پـه خندا وویـل: بـابـا نن دا لمر د کمي خوا راپورتـه سو؟

پلار یي په موسـکا وویل: ته یي ګوره چي زید زوی مي تر تاسو ډیر تکړه سي.

خالد وویل: بابا تکړه دي سـي خو چي تل همداسـي سـهار وختي راکښیني او کار وکړي.

زید داســـي وخت دفتر ته تللی وو چي بیله چوکیداره بل هیڅوک نه وه دفتر کي تر څو ساعتو وروسته کاریګر دفتر ته راغلل چي هر یو بـه راتلی او زید بـه یي په دفتر کي په کمپیوټر کي پر کار لیدئ نو د حیرانتیا به یي خوله خلاصـه پاته سوه ټول ډیر حیران وه او ټولو ورته کتل چي په دي وخت کي د زید هغو ته پام سـو کلـه چي یي د هغو طرف تـه وکتـل نو هغوی ټول ژر پر خپلو ځایو کښـینسـتل او په کارو اخته سـول، تر څو شـېبو وروسـته مســـکان راغله عایشـــه هغې ته په خندا ورغله د زید خواته یي اشاره وکړه ورته وېویل: مسکان هلته وګوره.

مســـکان چي کله د دفتر خواته وکتل نو وېلیدل چي زید په دفتر کي ناسـت دی او په کمپیوټر کي مصـروفه دی، مسـکان په دي سره موسکی سوه وروسته یي په خپل کار پیل وکړ.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

تر څو شيبو وروسته عايشې مسکان ته وويل: مسکان وای نن ښاغلی تر ټولو د مخه راغلئ وو دفتر ته.

مسکان وويل: ښه؟

عايشـــې وويل: هو ټولو ډير حيران حيران ورته کتل چي دی او داسې کار ناممکينه کار ممکين سويدئ دا خو نو ټوله ستا کمال وو.

مســـکان وويل: يا ما خو هيڅ نه دي کړي صـــرف مي يو څو لارښـــونې ورته وکړې نور خو هغه عقل او فکر درلودی د خپل فکر په واسيطه سم سو.

تر څو شـــېبو وروســـته د زيد پلار دفتر تـه راغلئ او په نرمه موســـکا ســـره خپل دفتر ته ننوتئ، زيد د پلار ســـره تر روغبړ وروسته وويل: بابا وبخښـه چي ستا کمپيوټر مي استعمال کړ خو ما بايد دا نيمايي حسابونه چي پاته وه بايد رسولي مي وای.

پلار يي تر څو شـېبو پوري زيد ته په موســکا کتل بيا يي وويل: زه خوشبخته يم چي الله ستاسو پخير اولادونه راکړيدي ستا مور چي کلـه وفات کيدل نو راته وېويل: ســـړيه په زامنو به دي هيڅ فکر نـه خرابوې چي مور بـه يي نـه يي نو دوی بـه ښنګـه لويـان ســي ښـه که بد په دي اړه هيڅ فکر مکوه زه په خپلو زامنو باور لرم زيد که څه هم ډير شـــوخ دی خو زه پوره باور لرم چي هغه به هم يو ورځ حتماً سميړي نن د هغې خبره دا دی ثابته سول زه درباندي وياړم زويه.

زيد وويل: مننه بابا.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چي د تفریح وخت سو نو عایشه او مسکان د کمپنۍ پارک ته ووتلي، مسکان عایشې ته وویل: عایشې ته همدلته څارنه کوه زه به هلته زید ته زنګ ووهم داسې نه چي زید رابندي راسي یا مي ووینې.

عایشې وویل: سمده ورسه.

مسکان زید ته زنګ ووهلئ، کله چي زید په تلیفون کي د مسکان نمبر ولیدئ نو ژر یي راپورته کړ او اوکې یي کړ، مسکان تر روغبړ وروسته په موسکا ورته وویل: څنګه ده اوله ورځ دي په دفتر کي زید ګرانه؟

زید وویل: اوله ورځ مي نه ده مخکي هم راتلم خو نن د کار لپاره راغلم مخکي د جیب خرڅ اخیستو لپاره راتلم.

موسکان وویل: پوهیږم خو ددي وروسته باید د کار لپاره راسې.

زید وویل: سمده.

زید چوکۍ ته څنګ واچوئ او تر څو شېبو وروسته یي په نرم ږغ او نرمه موسکا مسکان ته وویل: حیاء ما یو خبره درته کول.

مسکان وویل: ښه مهرباني.

زید وویل: حیاء زما په زړه کي ستا لپاره مینه پیدا سویده زه دربندي مئین سوی یم او مینه در سره کوم.

مسکان د زید په دا خبرې د ځنګنو څخه خپل د لاسو تکیه ایسته کړه سیده کښېنسته تر څو شېبو حیرانه وه بیا یي په خوابدي ځیهره وویل: حقیقي مینه او که داسې مینه لکه د دا نورو سره چي دي کول چي نن د یوې سره مینه سبا د بلي سره مینه؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

زيد وويل: حياء زما يو خاصيت دی زه هيڅکله قسم نه اخلم که څه هم پر حقيقت وي ځکه چي رښتيا خبره قسم ته اړتيا نلري نو ته بيله قسمه باور وکه چي زه در سره د زړه مينه لرم تل مي داسي ژوند کوئ لکه زه چي د کوم څه په لټه کي يم خو راته معلوميدل به نه چي د څه په لټه کي يم خو د کله چي مي ستا سره شناخت سويدئ داسي فکر کوم چي هغه څه مي پيدا کړل چي په لټه کي يي وم.

مسکان وويل: تا تر اوسه زه نه يم ليدلي دا که بدرنګه وم نو بيا؟

زيد وويل: ليونئ! مينه د زړه څخه او په زړونو کي کيږي مينه په ځيهره پوري اړه نلري ته که هر ډول يي هر څنګه يي زما قبوله يي.

مسکان وويل: سمده خو زه ستا د مينې جواب اوس نسم درکولای ځکه ستا يو شرط پاته دی تر هغه وروسته به بيا پر دې موضوع خبري وکړو.

زيد وويل: سمده نو ونيسه شرط دي راته ووايه.

مسکان وويل: کله چي د دفتره رخصت سوې زنګ در وهم بيا درته وايم اوس دي کار وکه.

زيد وويل: سمده چي خوښه دي وي.

وروسته زيد او مسکان خدای په امانی سره واخيستی، کله چي مسکان خبرې خلاصي کړې ډيره پريشانه او په فکرو کي ډوبه سوه، عايشه يي تر څنګ کښينستل ورته وېويل: څه خبره ده مسکان ولي داسي خوابدې سوې؟

مسکان وويل: زيد د مينې راته وويل.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

عایشـې وویل: دا خو ښــه خبره ده ســتا پلان کامیابه ســو نو ته خوابدې په څه يې؟

مسـکان وویل: بس داسي بل رکم احساس مي وکړ کله چي هغه د مینې راته وویل نو بدن مي وریږدیدی.

عایشـې وویل: مسـکان! آیا داسـي خو به نه يي چي ته هم د هغه سره مینه کوې؟

مسـکان وویل: عایشـې! دا څه وایي زه یو واده سوې ښـځه یم زه او مینه؟

عـایشـــې وویـل: ایا خاوند تا په خپله خوښـــه کړیدئ یا چي دي کورنۍ ورکولې ایا ستا سره يي مشوره وکړه؟

مسـکان وویل: زما خاوند که څه هم کورنۍ مي زما بیله مشورې ورکړم خو بیا هم زه ور ســـره خوشـــحاله یم هغه ډیر نیک او پرهیزګاره انسان دی.

تر څه خبرو وروسـته تفریح خلاصـه سـول مسـکان او عایشــې بیرتـه پـه کـار پیل وکړ، د کـار پـه شـــروع کي بـه زید د دفتره راووتئ او د کاریګرو سـره به په موسـکا ږغیدئ او په کارو کي به یي مرســته ور ســره کول، مســکان به هغه ته د ســترګو تر کونجو کتل او څارې به یي او د هغه موســـکا او نرمو خبرو به خوشحاله کول خو خپل خوشحالي به یي نه څرګندول.

زید د کاریګرو ســره مصــروف وو چي ســاعت ته يي وکتل نو رخصـــتۍ ته لږ وخت پاته وو زید ولاړئ او ځان يي تیار کړ تر تیاریدو وروسـته يي ساعت ته وکتل وخت پوره وو بیا يي تلیفون وکتئ خو زنګ نه وو ورته راغلئ، زید په دفتر کي په تمه سـو،

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کاریګر ټول ووتل خو زید لا هم دفتر کي وو او د مسکان د تلیفون انتظار یي کوئ، تر څو شیبو وروسته د مسکان زنګ راغلئ او زید په تلوار سره اوکې کړ تر روغبړ وروسته زید وویل: بنه تا ویل دریم شرط درته وایم اوس یيووایه.

مسکان وویل: سمده ته اوس چیري یي؟

زید وویل: دفتر کي یم.

مسکان وویل: د دفتر څخه راووځه په پښو را روان سه موټر مه در سره راوله.

زید د دفتر څخه دباندي سړک ته ووتئ مسکان ته یي وویل: بنه دا دی را ووتم.

مسکان وویل: اوس د دفتر پر چپه خوا روان سه ځان هغه لویې څلور لارې ته ورسوه.

زید همداسي وکړه او ځان یي څلور لارې ته ورسوئ بیا یي مسکان ته په اوږدو ساو اخیستو وویل: بنه دا دی دلته هم را ورسیدم.

مسکان زید د لیري څخه څارئ بیا یي ورته وویل: بانک در معلومیږي؟

زید وویل: هو هغه خو پر دا دوهم سړک دی.

مسکان وویل: اوس هلته ولاړ سه.

تر څو شیبو وروسته زید هلته ځان ورسوئ بیا یي مسکان ته وویل: دا دی دلته هم را ورسیدم اوس وایه څه وکم؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مســـــکان وویل: د بانک پر مخامخ پارک دی د پارک مخته ځان ورسوه!

زید همداســــي وکړه او د پارک مخته ولاړی بیا یي مســـــکان ته وویل: ښه اوس څه وکم.

مسکان ورته وویل: د پارک په بغل کي دروازي ته نږدي دا دوه کوچنیان هلک او انجلۍ ویني؟

زید شـــاوخوا وکتل دوه کوچنیـان یي ولیدل چي د بوټو رنګولو برس او رنګ یي ایښــي دي مخته بیا یي مســکان ته وویل: دا د بوټو رنګ چي کوي دا کوچنیان یادوې؟

مسکان وویل: هو دا یادوم دوی ته ورسه.

کله چي زید هغو کوچنیانو ته ځان ورسوئ نو هغو کوچنیانو چي زید ولیدئ نو کوچنۍ انجلۍ زید ته وویل: ماما بوټونه رنګوې؟

زید وویل: یا لورکۍ.

زید مسکان ته وویل: را ورسیدم ورته.

مسکان وویل: ته د هغه کوچنۍ انجلۍ تندی وګوره!

زید چي کله د انجلۍ تندی وکتئ نو د هغي ســـخته تبه وه، زید وویل: اوه ددې خو سخته تبه ده دا باید روغتون ته ورسول سي.

زید د مســـکان څخه تلیفون بند کړ او کوچنۍ انجلۍ ته یي وویل: راځه لورې ته مریضه یي ډاکټر ته به دي بوځم.

وروســـته زید دواړه ولاړ کړه او روانول یي چي انجلۍ خپل د بوټو برس او رنګ ته اشــاره وکړه وېویل: ماما زما شــیان پاته سول.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید چي ورتـه وکتـل بیـا یي وویـل: پرېږده یي لورکۍ زه یي بیـا پیسي درکوم.

وروسته زید هغه کوچنۍ انجلۍ او ورور یي روغتون ته ورسول او هلته یي ډاکټر ته ور ښــــکاره کړه، ډاکټر ورته وویل: د ډیره یخه او ستړیا څخه داسي سویده نور کمه د تشـویش وړ خبره نه ده زه به دوا او یو څو پیچکارۍ ورکم ان شاءالله د هغه سره به ښه سي.

زید وویل: سمده ډاکټر صاحب.

بیا ډاکټر دوا ورته را وغوښـــــتل او زید ته یي وویل: نرس به دا پیچکارۍ دلي ورته ولګوي تاسو یو څو شېبې انتظار وکړی.

زید وویل: سـمده ډاکټر صــاحب کمه خبره نه ده او دا ورور یي هم در سره وګوره خدای نکړه کمه مریضي ونلري.

زید دبانـدي ووتئ او مســــکان ته یي زنګ ور ووهلئ، کله چي مسـکان تلیفون اوکې کړ تر روغبړ وروسـته زید وویل: مسـکان وبخښـه تلیفون مي دربانډي بند کړ د هغه کوچنۍ انجلۍ سخته تبه وه ډاکټر ته مي راوستل.

مســـکان وویل: ته پوهیږې دا څوک دي او دي حالت ته د چا د لاسه راوستل سویدي؟

زید حیران وویل: یا نه پوهیږم.

مسـکان وویل: دا د هغه فروفیسر اولادونه دي چي تا یي پلار په ټول پوهنتون کي وشـرموئ او د هغه د کوچنۍ ناپوهۍ او غلطۍ څخه دي ډندوره جوړه کړه پوهیږې د فروفیسر د کورنۍ او ددي کوچنیو اولادو د دي بد حالت مسؤله یي څوک دی؟ همدا ته یي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید په حیرانتیا وویل: پوهیږم چي ما غلطي وکړه خو د دوی ددي بد حالت لامل څنګه زه یم؟

مسکان وویل: ستا د هغه غلطۍ په سبب چي فروفیسر یي د شرم په اور کي سوځوئ هغه تر ډیره وخته ونسوای زغملای نو مجبوره سو ځان وژنه یي وکړه.

زید په دي سره ډیر حیران سو او بدن یي په ریږدیدو سو بیا یي وویل: څه؟

مسکان وویل: هو هغه ځان وژنه وکړه.

زید خپل حواس د لاسه ورکړه پر مځکه کښینستئ تر سترګو یي اوښکي رواني سوي وېویل: دا ما څه وکړه یا خدایه!

زید تر ډیره ژړل بیا یي وویل: زه نه وم خبر چي زما د مسخرو او ټوکو څخه به دومره ستر تاوان رامنځته سي.

مسکان په غوسه وویل: ټوکي؟ دې ته ته ټوکي وایي؟ د یو چا د احساساتو او عزت سره لوبو ته ته ټوکي وایي؟

د زید تر سترګو لا اوښکي رواني وې چي بیا مسکان ورته وویل: اوس پوه سوې چي ته څومره بد او عیاش طبعیته انسان یي د خپلي خوشحالۍ لپاره د هر چا په ژوند لوبې کولای سې داسي انسان د میني نه بلکي د نفرط وړ دی دا زما پلان وو چي تاته ستا ځان در معرفي کړم او زه پخپل پلان کي کامیابه سوم نور ښه وخت درته غواړم.

مسکان تلیفون بند کړ، زید چي تر سترګو یي اوښکي بهیدلي تلیفون یي د غوږ څخه په ډیرې مایوسۍ لیري کړ او تر څو شپېو پوري هلته ناسته وو او ژړل یي وروسته نرس راغلئ او ورته

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

وپویل: وبخښئ صاحبه ستاسو مریض ته مو پیچکارۍ ولګول اوس يي بیولائ سئ.

زید د سترګو څخه اوښکي پاکي کړې وروسته ور ولاړ سو او د فروفیسر کوچنیان يي کور ته روان کړل، عایشي مسکان ته وویل: مسکان! ته یواري د زید صفت کوې بیا يي غیبت کوې اوس چي هغه سم سو نو تا بیا دومره سختي خبرې ور سره وکړې نه پوهیږم چي دې کي ته کم مقصد لرې؟

مسکان اوږده ساه واخیستل بیا يي په خوابدتیا وویل: عایشې زه پوهیږم هغه سم سویدئ او په راتلونکې کي به هم سم وي خو دا هر څه ما د هغه لپاره وکړل دا په بد انداز خبرې هم ما د هغه په خاطر وکړې چي د هغه زما څخه نفرط وسي او ما هیره کړي.

عایشي وویل: فکر نکوم مسکان چي هغه دي تا هیره کړي.

مسکان وویل: زه د همدا نن او د همدې اوس څخه دا سیمکارد بندوم بیا يي تلیفون ته نه اچوم د هغه به یو څو ورځې پیاد یم وروسته يي حتماً هیریږم......

د زید عملیات لا هم شروع وه د عملیات د اطاق مخته تول ورته په تمه وه تولو خپل حواس د لاسه ورکړې وه، مسکان خپل سر دیواله ته لګولئ وو او په فکرو کي ډوبه وه.

....زید په رخشه کي د فروفیسر کوچنیان کښینول او د هغوی د کور پر طرف روان سول چي تر څو شپبو تګ وروسته د فروفیسر کور راورسیدئ، زید کوچنیان د رخشي څخه راکښته کړه او کور ته يي ننایستل، کله چي کوچنیان کور ته ننوتل نو مور يي ډیره خوشحاله سوه د هغو په لیدو د څایه را ولاړه سوه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

او هغوی يي په غيږ کي ونيول او د لور په لاس کي په کينولـه ليدو ډيره وارخطاء ســوه، زيد هغي ته وويل: مه وارخطاء کيږه خالـه ددي تبـه وه مـا ډاکټر تـه بوتله د وارخطايی کمه خبره نه ده دا اوس ښه ده.

د فروفيسر ميرمني وويل: الله دي خير درکي زويه نن يي ځوومه وه چي مريضه وه خو زما سره دومره څه نه وه چي ډاکټر ته يي بوځم د کور ســامانونه مو هم د ډوډی په رانيولو کي ټول خرڅ کړل اوس هغه هم نه دي راپاته.

زيد د فروفيسر د ميرمني د خبرو په اوريدو سخت پريشـانه سو غاښـونه يي د پريشـانيه سره وجنګول او د درده يي سترګي پټي کړي تر څو شيبو وروسته زيد خپل ښتوه راويستل او ټولي پيسي يي د فروفيســـر ميرمني تـه ورکړي ورتـه ويويل: خاله دا واخله اوس ګزاره په وکه زه بيا وروسته راځم.

د فروفيســـر ميرمني د زيد څخه مننه وکړه او ډيري دعاوي يي ورته وکړي، زيد چي د فروفيسر د کور څخه راووتی تر سترګو يي اوښــــکي رواني وي. زيد چي کله کور ته ورســـيدی تر حمام وروســته پريشــانه پر کټ کښــينستی تليفون يي راواخيستی او د مســکان نمبر يي راوســتی خو کله چي يي زنګ ور ووهلی نو د هغي تليفون بند وو، زيد ټوله شــــپه خوب ونکړ د مســـکان او د فروفيسر د کورنی په فکر کي وو، کله چي سـهار سـو تر ناشتي وروســته زيد دفتر ته روان ســو، په دفتر کي هم زيد مســکان ته تليفون کوی خو د هغي تليفون هيڅ کار نکوی، زيد ډير پريشـــانه وو کله چي کار کونکي راغله نو زيد به يي ډير پريشانه ليدی تر څو شيبو وروسته مسکان او عايشه هم راغلي، د مسکان زړه وو

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي لومړئ زيد ته وګوري حالت يي معلوم کړي خو د عايشې او نورو کارکونکو پام يي ځانته نه را اړوئ، کله چي دوی پر خپل چوکۍ کښينستې نو د عايشې نظر پر زيد ولګيدئ نو مسکان يي پلاس وښـــورول د زيد خواتـه يي اشــــاره وکړه بيا يي وويـل: مسکان! هلته وګوره.

مســـــکان چي کلـه د زيد خواته وکتل نو زيد ډير پريشـــــانه وو، مسـکان تر څو شېبو پوري په خواشينۍ زيد ته کتل وروسته يي مخ ځني واړوئ.

په دفتر کي غونډه جوړه ســـوه د زيد پلار ټول کارکونکي رابللي وه خو مسـکان څه ناوخته دفتر ته راله، کله چي مسکان د غونډو تـالار تـه راننوتل نو د زيد پلار ورته وويل: مســــکان لوري زيد خو در سره خبر که چي راسي!

مسکان وويل: سمده صاحبه.

مســـکان چي کله د زيد دفتر ته ورغله نو وېليدل چي زيد په دفتر کي نســــته کله چي مخته د زيد ميز ته ور نږدي ســــوه نو د زيد تليفون يي وليدئ، مسـکان شـاوخوا وکتل بيا يي ژر د زيد تليفون را واخيســـتئ او د نمبرو ليســـت يي وکتئ، کله چي يي وکتل نو لومړئ ددې نمبر وو او تر ۳۰۰ پوري زنګونـه يي نمبر تـه چي د زيد سره يي خبرې پر کولي ور وهلي وه، مسـکان په دي سره ډيره پريشـانه سوه بيا يي تليفون کښيښوئ غوښتل يي چي ووځي خو پـه دي وخـت کي يي پـه تشـــنـاب کي د اوبو د څـاڅکو ږغ واوريدئ، مسـکان چي کله ور نږدي ســوه غوږ يي ورته ونيوئ نو د زيد ژړا يي تر غوږ سوه چي په تشناب کي يي ژړل، په دي سره مسـکان نوره هم پريشـانه سوه او د زيد ژړا ډير تاثير باندي

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

وکړ او تر سترګو یي اوښکي رواني سوې، تر څو شېبو وروسته یي فکر وکړ چي زید د ژړا څخه ځنګه منعه کړې نو خپل سترګې یي د اوښکو څخه پاکي کړې بیا یي د تشناب دروازه ور وټکول وېویل: صاحبه مشر صاحب مو غواړي.

د مسکان په ږغ سره د زید ژړا ودریدل خو ږغ یي ونه پیژندئ چي د چا دی بیا یي تر څو شېبو وروسته ورته وویل: سمده درځم.

د مسکان زړه څه ارام سو چي ځه دا دی د زید ژړا خو مي ودرول، وروسته د دفتره ووتل او د غونډو تالار ته ننوتل د زید پلار ته یي وویل: ورته ومي ویل راځي.

د زید پلار وویل: صحي دی لورې مننه.

د زید د پلار د مسکان سترګو ته پام سو چي سرې وې فکر یي کوئ چي مسکان ژړلې دي چي وروسته یي پام د زید په راتلو واوښتئ، زید چي کله پر چوکۍ کښینستئ نو غونډه شروع سوه د زید پلار وویل: نن زموږ و ستاسو موضوع دا ده چي څه وخت کیږي زموږ اجناسو په بازار کي ځان اچولئ دی د نورو کمپنیو د اجناسو په مقابل کي ستاسو نظرونه څه دي چي باید څه وکړو چي موږ بیرته خپل اجناسو ته لوی بازار پیدا کړو؟

د زید د پلار کاروباري شریکانو او کارکونکو ټولو خپل نظرونه وویل خو زید او مسکان څه نه وویل په اخیره کي د زید پلار وویل: زیده تا خپل نظر نه ووایه ته هم خپل نظر ووایه.

زید تر څو شېبو چپ وو وروسته چي کله ولاړ سو نو وېویل: تاسو ټول ځني په کاروبار کي تر ما مشران یاست او ځني په

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

عمر کي ســتاســو ټولو نظرونه ماته د منلو وړ دي او خوښ مي سول خو یوه خبره به زه وکم الله دي وکړي چي ستاسو خوا بده نسي او خپه نسئ تاسو چي کم نظرونه وویل دا اصل کي پخوانې نظرونه وه د وخت سره سم باید نظر وړاندي کړل سي.

د زید د پلار شــریک وویل: هاهاهاها زویه موږ خو زاړه خلک یو نو ځکه مو نظرونه هم زاړه دي تاسو خو ځوانان یاست تاسو نوې نظرونه راکړئ موږ به یي عملي کړو.

زید وویل: زه نظر په یوه شرط درکوم او زه د خپل نظر ضمانت هم درته کوم چي کامیابیږي به د الله په مهربانۍ.

د زید د پلار شریک وویل: څنګه شرط زویه؟

زید وویل: زما شــرط دا دی که زما دا نظر او پلان کامیاب ســو نو په ګټه کي به یو فیصد زما یي.

د زید پلار حیران سو بیا یي وویل: زیده!؟

د زید پلار څه ویل خو شــریک یي د خبرو څخه منعه کړ بیا یي زید ته وویل: زما قبول دی دا شــرط که یي ســتا پلار او دا نور شریکان ومني.

ټولو وویل چي زموږ هم قبول دی د زید پلار وویل: ســمده زما هم قبول دی خو زیده دا څنګه شــرط دی زویه ته دا فیصــدۍ ته څه ضرورت لرې؟

زید وویل: بابا ټول خبر دي چي زه څه وخت مخکي ســم نه وم زما د لاسه چي چاته څه تاوانونه او غمونه رسیدلي دي بیرته خو هغه نســم راګرځولئ خو لږ تر لږ څه ناڅه یي دوا کولای ســم غواړم په خپل لاس ګټل سوو پیسو یي ستونزې ور حل کم.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زيد په دي خبرو سره د مسکان په زړه کي د زيد لپاره نور هم ځای ډېر سو، بیا د زيد پلار وويل: ســمده زويه چي څنګه دي خوښه يي خو اوس دي ژر نظر ووايه،

زيد وويل: سمده بابا.

وروسته زيد د خپله ځايه ولاړ سو د ستيج ومخته ولاړئ بیا يي وويل: زياتره کمپنۍ زموږ د کمپنۍ په شمول څکه تر ښو لويدلي دي او لويږي چي هغوئ د نورو خاريجو تجارتي ســياســتو تر ښــکار لاندي راســي او دوی د هغو ســره که په عامه اصــطلاح ووايم ســيالي نســي کولای پوهيږئ هغوئ کم ســياســت چلوي؟ زموږ اجناس که څه هم مواد يي اصـلي وي کم جعلي مواد نه يي پکښــي اســتعمال ســوي خو بیا هم د دوی د جعلي اجناســو ســره ســيالي نســي کولای خبري را لنډوم که موږ غواړو بيرته خپلو اجناسو ته لوی بازار پيدا کړو نو موږ بايد د خپلو اجناسو نوم او شــکل ور بدل کړو د خاريجي کمپنيو اجناس چي کله نوم وبايلي نو هغوی هغه شئ بيرته په بل نوم او شــکل جوړ کړي او بازار ورتـه پيـدا کړي خو موږ چي کم څـه بـازار تـه وړانـدي کوو هغـه څه دي چي کلونـه وړاندي خلکو خوښول د خلکو تقاضـاوي بدلون کوي خلک نوي نوي شــيان خوښــوي نو موږ به د خپلو اجناســو شــکل ور بدل کړو بيابه يي بازار ته وړاندي کړو همداغه جنس به وي لکه څنګه چي مخکي وو خو شــکل او څه تغير به پکښــي راولو او دا کار هم زه پر غاړه اخلم ستاسو اجازه پکار ده.

د زيد تر خبرو وروســته د زيد د پلار شــريکانو د زيد پر وړتيا چکچکي وکړې په دي سره نورو کارکونکو هم چکچکي شروع کړې بیا د زيد د پلار شـريک وويل: ستا نظر موږ ته د منلو وړ

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

دی زموږ درته اجازه ده ته په خپل کار پيل کولای سـې موږ په تـا بـاور لرو موږ چي تر ننـه پـه ګټه کي روان يو سـتا د پلار د برکتـه تـه هم دده زوی يي پـه تـا هم موږ بـاور لرو کـاميابي درته غواړو.

زيد د هغو څخه مننه وکړه او پر خپل ځای کښينستئ، د زيد پلار مسـکان ته وويل: مسـکان لوري تا څه نه وويل ته خو هم ددي کمپنۍ يو برخـه يي تـا خپل نظر ولي نـه ووايـه ايا تـه د زيد ددي نظر سره موافقه يي؟

مسکان وويل: بلي هو صاحبه ډير ښايسته او....،

کله چي مسـکان پـه خبرو شـروع وکړه او زيد يي اواز واوريدئ نو پـه حيرانتيا يي د هغې خواتـه وکتل او د ځان سـره يي فکر کوئ چي د مسـکان ږغ حياء ته سـويدئ، د مسـکان هم ورتـه پام سو نو ځکه يي خپل اواز ته څه تغير ورکړ او ويې ويل: او پر ځای نظر دی چي تاسـو ور سـره موافق ياست زه هم ور سـره موافقه يم.

وروسـتـه مسـکان خبرې بس کړې او غونډه خلاصـه سـول ټول دباندي ووتل، زيد پر خپل پلان کار شروع کړ د کمپنۍ د اجناسو شـکل يي ور واړوئ او پـه نورو شـکلو او تغيراتو يي بازار ته وړاندي کړل، زيد مسـکان او نور کاريګر بـه خپله پـه کمپنۍ کي د توليد پر وخت موجود وه او کاريګرو ته بـه يي د کار لارښـونـه کول، د زيد پلان او نظر کاميابه سو د دوی د کمپنۍ نوې اجناسو پـه بـازار کي ډير نوم او شـهرت پيدا کړ او ډيره ګټه يي وکړه، کله چي د ګټې د پيسـو د ويش ورځ راغله نو زيد پلار او د پلار شريکان يي سره يو ځای سول د زيد د پلار شريک زيد ته پيسې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورکړې ورته وېویل: واخله دا دی ستا یو فیصد ګټه او افرین چي په دومره کم عمر دومره استعداد لرې کاش ته مخکي دلته راغلئ وای او زموږ ســـره دي کار کړئ وای موږ به د کمپنی په اړه د تشویشاتو خلاص سوي وای څومره بوجونه وه زموږ پر دماغو خو الحمدالله ســتا په راتلو څه کم ســول او باوري یو چي دا نور به هم کمیږي.

وروسته د زید د پلار شریک دباندي ووتئ او مسکان او څو نور کارکونکي دننه دفتر ته ورغله او په کمپیوټر کي مصروفه سول، د زید پلار زید ته وویل: افرین زویه تا نن زما نوم را روښـــانه کړ درباندي ویاړم.

زید وویل: بابا ددي افرینو لیاقت یو بل څوک لرې.

عایشې مسکان په څنګل کرار ووهل او وېخندل مسکان موسکی سوه بیا یي عایشې ته اشاره وکړه چي چپ سه، مسکان د زید په دا خبره پوه سوه چي زید ما یادوي، د زید پلار وویل: څوک؟

زید وویل: یو څوک ده بابا خو پیژنم یي نه د تلیفون له لارې یي زه ســمي لارې ته راوســتلم د ژوند تګلاره یي راوښــول زه یي خپلو غلطیو ته متوجي کړم.

پلار یي وویل: ډیر ښــــه! یو ورځ به یي په ما ویني چي زه مننه ځني وکم چي دا زما شوخک یي سمي لارې ته راوستئ.

زید موسکی سو بیا یي وویل: سمده بابا.

کله چي ماښــام ســو مســکان پر بام ناســته وه او فکرونو کي غرقه وه د زید خبرې ور یـادیدلي چي ویل یي: بـابـا ددي افرینو لیاقت یو بـل څوک لرې، یو څوک ده بـابـا خو پیژنم یي نـه د تلیفون لـه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاړې يي زه سمي لاري ته راوستلم د ژوند تګلاره يي راښول زه يي خپلو غلطيو ته متوجې کړم.

مسکان د زيد په دې خبرو يادېدو موسکۍ سوه بيا يي د عايشې خبره ور ياده سول چي ورته ويلي يي وه: مسکان! آيا داسې خو به نه يي چي ته هم د هغه سره مينه کوې؟ په دې سره مسکان پرېشانه سوه او په فکرو کي ډوبه سوه او خپل خاوند ته چي ددې څخه څه ليري په کمپيوټر اخته وو وکتل بيا مسکان ته دا خبره ورياده سوه چي دې زيد ته ويلي وه: تا تر اوسه زه نه يم ليدلي دا که بدرنګه وم نو بيا؟

زيد وويل: ليونۍ! مينه د زړه څخه پيل او په زړونو کي کيږي مينه په ښکلا پوري اړه نلري ته که هر ډول يي هر څنګه يي زما قبوله يي.

مسکان په همدې فکرو کي وه چي پر چوکۍ ناسته بيده سوې وه چي تر څو شېبو وروسته يي خاوند ورغلئ ويښوروله او ورته وېويل: مسکان؟ مسکان؟

مسکان د خوبه وويل: ها.

خاوند يي وويل: درځه خپل بيسترې ته دې هلته بيده سه!

مسکان ولاړه سوه خاوند يي تر لاس ونيول او بيسترې ته يي بوتله او هلته يي پرېستل توس يي پر واچوئ، مسکان خپل خاوند ته څو شېبې کتل بيا يي تر سترګو اوښکې راغلې، خاوند يي حيران سو بيا يي پر تندې لاس ور ونيوئ ورته وېويل: څه خبره ده ولي ژاړې ګراني؟

مسکان په ژړا وويل: هيڅ نه بس داغسي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خاوند يي وويل: خيريت خو به يي كه كمه خبره يي ماته ووايه.

مسكان فكر كوئ چي څه ووايي بيا يي مور ور ياده سول وېويل: هو خيريت دی بس يو څه مي مور وياديدل.

خاوند يي وويل: ليونۍ! په همدا كوچنى خبره ژړا درغله؟ خو سبا به دي ور ولمږ.

مسكان وويل: سمده مننه.

خاوند يي وويل: انو اوس ښه خوشحاله بيده سه!

مسكان اوښكې پاكي كړې او خاوند ته يي وويل: سمده ښه شپه درته غواړم ته هم بيده سه.

خاوند يي وويل: سمده ګراني څه كار مي پاته دی كمپيوټر كي چي هغه وكم بيا بيديږم.

وروسته مسكان بيده سول او خاوند يي په كمپيوټر كي مصروفه سو.

څو ورځې وروسته د كاريګرو د معاش مياشت پوره سوې وه زيد خپل پلار ته وويل: بابا د كاريګرو معاش نور زه وركوم تر څو درغلي په كښي ونسي كاريګرو څه وخت مخكي شكايت راته كړئ وو چي د دوی څخه معاش ګرځول كيږي نو ځكه دوی ته معاش نور زه وركوم كه ستا خوښه يي؟

پلار يي وويل: سمده زويه دا خو ډيره ښه خبره ده كمپنۍ په همدې كاريګرو چليږي كه دوی نه يي نو كمپنۍ به هم نه يي ښه دی چي ددي موضوع څخه دي خبر كړم كه وخت پر تير سوی وای شايد ناوړه پايلي يي درلودلي وای زما خوښه ده واخله دا د تجرۍ كيلۍ دي هر وخت چي مياشت پوره كيدل وركوه يي ځني.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید وویل: سمده مننه بابا.

زید چې کله مازیګر او د رخصـــتیدو وخت ســـو ټول کاریګر راوغوښـــتل او پـه تولیدي کمپنۍ کي یي دننه ټولو ته د معاش ورکړې پروسـه شـروع کړه د زید ملګري به د کاریګر نوم وایه زید به معاش ورکوئ، په همدې اطاق کي مسـکان هم موجوده وه هغه حســـابونه یي کمپیوټر ته رســـول چي زید پـکښـــي معاش کـاریګرو ته ورکوئ، په اخیر کي زید د خپل جیب څخه پیســـې راوکښلې ملګري ته یي وویل: اقباله دا پیسې واخله د فروفیسر د کوچنیانو وړکتون ته ورســـه او دا پیســـې یي تحویل کړه د هغو د وړکتون هم میاشـــت پوره ده او دا نوري پیســـې یي میرمنې ته ورکړه او زما سلامونه هم پر وایه.

مســـکان د زیـد په دې خبره ډیره خوشـــحاله ســـوه چي زید د فروفیسر د کورنۍ سره کمک کوي.

اقبال وویل: سمده او زما جیب خرڅ.

زید ملګري ته پیســـې ورکړې ورته وېویل: واخله یو خو ســـتا دا هره ورځ جیب خرڅ هم زه لیونی کړم.

اقبـال وویـل: لیونی یي بیا ولي کړي خو دا دی زه دې هم کـارونه درکوم مفتي خو یي نه درڅخه غواړم.

زید موسـکی سو بیا یي وویل: سـمده ورسه دا پیسي پر وخت ور ورســـوه د وړکتون مدیر ته ووایه چي بخښـــه کوه ســـهار نه وو فارغه چي تحویل کړې مو وای.

اقبال وویل: سمده.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

وروســـــته اقبـال ووتـئ او کـاريګر هم يو يو وتـئ او کورو ته تلل مسکان هم کمپنۍ کي ګرځيدل چي پر يو کوچني برقي ماشين يي ســترګې ولګيدې چي کاريګرو چالاند پري ايښـــي وو، مســـکان کوښـښ وکړ چي هغه بند کړي خو و يي نسـواى کولاى، تر څو شيبو وروسته زيد ته ورغله او ور ته يي وويل: صاحبه کاريګر دباندي ووتل خو يو ماشـين يي چالاند پري ايښــئ دى ما کوښـښ وکړ چي بند يي کړم خو نه بنديدئ تاسو راسئ ويګورئ.

زيد وويل: پيره دار چيري دى؟

مسـکان وويل: هغه ويل چي کور ته سـودا وړم سـتاسـو د تلو تر وخته بيرته ژر راځم.

زيد وويل: افف خدايه دا څه بي عقلان دي ماشين يي چالاند پري ايښئ دى او دوى تللي دي.

وروسته ور ولاړ سو او د ماشين پر خوا دى او مسکان ورغله، کله چي ماشين ته ور ورسيدل نو زيد شاوخوا پر وګرځيدئ څکه دى هم نـه پوهيدئ چي دا څنګه بنديږي يوازي پيره دار پوهيدئ چي ماشينان څنګه بنديږي او چالانده کيږي، زيد څو سويچان ور ووهل خو ماشين بيا هم نسو بند، بيا زيد مسکان ته وويل: ته هلته ورسـه د برق اطاق ته وګوره هلته خو به يي د سـاکټ لين نه يي چي بنديږي.

مسـکان د برق د اطاق پر خوا ور روانه سـول زيد په ماشـين کي نور بټنان او سـويچان ور وهل چي بند يي کړي چي يو دم يي پر يو لڅ لين لاس ولګيدئ او برق ونيوئ، پـه اطـاق کي مســـکان وليدل چي نور لينونـه نســـتـه يو لين پـه برق کي دى نو هغه يي وکښئ، زيد تر لين بنديدو وروسته برق پريښوئ او بي هوښه پر

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مځکه ولويدئ، برق بند بند کيدئ مســـکان حيرانه ســـول چي دا ولي نو ځکه ژر بيرته زيد ته ورغله چي وېليدل زيد پر مځکه پروت دی نو يي ژر ور وځغســـتل او ويښـــوروئ ورته وېويل: صاحبه صاحبه.

خو زيد لا هم بي هوښـــه وو بيا مســـکان وښـــوروئ ورته وېويل: زيده! زيده!،

خو زيد بيا هم ږغ نکوئ او بي هوښـه وو، مسـکان ډيره وارخطا وه بيا يي په ژړا وويل: زيده! زيده کښينه.

خو زيد لا هم بي هوښـه وو، مسـکان ډير وژړل بيا ولاړه سوه او په تلوار يي اوبه راوړلي او پر زيد يي وپاشـلي، په دي سـره زيد په هوښ راغلئ او راکښينستئ، مسـکان ډيره خوشـحاله سـوه خو لا يي هم تر سـترګو اوښـکي بهيدلي زيد چي هغې ته وکتل نو د هغې د اوښکو په ليدو ډير حيران سو بيا يي په موسکا وويل: څه خبره ده؟

مسـکان نوره هم په ژړا سول بيا ولاړه سول او د تشنابو پر خوا ولاړه، زيد هلته ناســـت وو چي په دي وخت کي پيره دار راغلئ زيد ته يي وويل: څه خبره وه صاحبه؟

زيد په غوسه ورته وويل: بي عقله ماشين دي داغسي چالاند پري ايښئ وو ته وتلئ وي.

پيره دار وويل: صـــاحبه زه وختي ددي ځايه ولاړم چي کاريګر اختـه وه زوی مي نوی زيږيدلئ دی هغـه مريض وو دوا او څـه سودا مي کور ته يوړل.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پیره دار د عذر په اوریدو زید څه نرم ســـو بیا یي وویل: څه صحي دی ورسه سم یي وګوره چي بند سویدئ که یا؟

پیره دار وویل: سمده صاحبه.

زید د تشــنابو پر خوا ورغلئ مســکان لا هم هلته په تشــناب کي ولاړه وه او ژړل یي زید تر څو شـېبو هلته ورته ولاړ وو بیا یي دروازه ور وټکول او ورتـه وېویـل: اغلې خیریـت دی هیڅ خبره نه ده راځه کور ته ناوخته کیږي زه به دي ورسوم.

تر څو شـېبو وروسـته زید دفتر ته ولاړئ خپل شـیان یي ټولول د تلو تیارئ یي نیوئ، مسکان ارامه سول مخ او لاسونه یي پریولل او بیا دباندي راووتل، زید هم خپل شـیان او د مســکان دسـتکول راواخیستل او دباندې راووتئ او دستکول یي مسکان ته ورکړ او دواړه دباندي ووتل، دباندي زید مسـکان ته وویل: ته دلي ودرېږه زه به موټر د پارکینګ څخه راوباسم.

مسکان په ژړغوني ږغ ورته وویل: ته تکلیف مکوه زه تلای سم کورته.

زید وویل: یا هیڅ تکلیف ندئ زه هم هغې خواته ځم.

مسکان وویل: سمده.

کله چي زید موټر راویســـتئ نو مســـکان موټر کي ور ســـره کښېنستل او د مسکان د کور پر طرف روان سول، مسکان ډیره پریشـــانه وه د زید خواته یي هیڅ نه کتل زید به کله کله هغې ته وکتل چي د هغې پریشـــاني به یي ولیدل نو د هغې پر بیرې به موســـکی ســـو زید به د هغې څخه د لارې پوښـــتنه کول چي کمي خواته ولاړ ســـم مســـکان به په کرار او زهیره لهجه اشـــاره ورته

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کول چي داسي درځه، تر څو شپېو وروسته د مسکان کور راورسیدئ مسکان زید ته وویل: بس همدلته یي ودروه.

زید موټر ودروئ مسکان د کښته کیدو پر وخت زید ته وویل: مننه.

زید پوه سو چي مسکان بیریدلې ده نو ځکه یي نور څه نه وویل صرف یي کوچنی مننه وکړه زید ورته وویل: د منني وړ نده اغلې.

مسکان کښته سول او کور ته روانه سول کله چي زید روان سو نو مسکان د شا لخوا ورپسي څو شیبې کتل چي زید یي د سترګو پناه سو بیا کورته ننوتل، کله چي ماښام سو زید پر بام ناست وو چاې یي څیښلې تر څنګ یي په کمپیوټر هم مصروفه وو چي زنګ ورته راغلئ، زید د مصروفتیا په خاطر تر څو شپېو وروسته موبایل راپورته کړ چي ورته وېکتل نو د مسکان پخوانی نمبر وو چي دده سره یي خبرې پر کولې، زید ژر کمپیوټر پر میز کښینوئ او تلیفون یي اوکې کړ او په تلوار یي ورته وویل: سلام حیاء!

خو د مسکان لخوا جواب نه ورکول کیدئ زید بیا ورته وویل: حیاء زما اواز اورې؟

مسکان ژړل او د زید خبرو ته یي غوږ نیولئ وو، زید د هغې ژړا واوریدل بیا یي وویل: حیاء ته ژاړې؟ خیریت خو به یي؟ هې لیونی؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسکان تر څو شیبو وروسته په ژړا ورته وویل: ستاسو د کمپنۍ پیره دار دباندي نورو خلکو ته اوس ویل چي ته برق نیولۍ وې ما واوریدل.

زید موسکی سو بیا یي وویل: یا هغه دومره د پریشانۍ خبره نه وه.

مسکان ورته وویل: ولي هغه د بیطرۍ برق وو چي وایي دومره د پریشانۍ خبره نه وه پر ځان پام ولي نکوې؟

زید بیا په موســـکا وویل: نو خو ته نه وې چي پام دي راباندي کړی وای.

مسکان وویل: بس سمده زما سره نور خبرې مکوه بي عقله.

زید وویل: پوهیږې حیاء چي دا څو ورځې پر ما څنګه تیرې سوې چي تا تلیفون بند کړئ وو سم مرګ وو راباندي.

مسکان د نازه وویل: ښه وسو دا مي سزا درکول چي سم سې.

زید وویل: حیاء مړ مي که خو بیا داســي ســزا مه راکوه چي په یوه ښار کي یو خو لیدلای در سره نسم شتون دي احساسوم خو لمسولای دي نسم فکر کوم ته ماته ډیره نږدي یي خو لیدلاۍ دي نســم ولي داســي احســاس کوم لکه د ډیره پخوا چي مي در ســره خپلوي وه ولي داسي احساس کوم چي زما ژوند په تا پوري تړلۍ دی........

د زید عملیات خلاص ســول ډاکټر نرســانو ته وویل: شــیان نور سره ټول کړئ،،

نرس وویل: ولي ډاکټر صـــاحب دده عملیات خو لا تر اوســه نه دي بشپړ سوي؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډاکټر وویل: د زهرو یې ډېر وخت کیږي چې خوړلي یې دي ټول بدن ته جزب سویدي دده ژوندی پاته کیدل ناممکین دي نو ښه به دا وي چې پاته څو ساعتونه د کورنۍ سره تیر کړي.

وروسته نرسانو شیان ټول کړل ډاکټر دباندي ور ووتۍ، د ډاکټر په لیدو ټول د هغه مختته ورغله د زید پلار وویل: څنګه سو ډاکټر صاحب د زید زوی عملیات مي؟

ډاکټر ورته وویل: سلطانه د اوس لپاره خو زید ښه دی خو زه ډیره بخښنه غواړم چې دا وایم چې ستاسو زوی به یوازي د یو څو ساعتو لپاره ژوندی وي.

ددي په اوریدو ټول ډېر حیران او حواس یې د لاسه ورکړل او ټول په ژړا سول، د مسکان بدن په ریږدیدو سو هغې خو د اوله خپل حواس د لاسه ورکړي وه او ژړا یې د ډیره غمه وچه سوې وه، د زید پلار وویل: دا څه وایي ډاکټر صاحب زه نغواړم زید زوی مي د لاسه ورکړم ته همدا اوس تر ټولو تکړه ډاکټر راوغواړه چې هر چیري وي او هر څومره مصرف کوي.

ډاکټر وویل: سلطانه زه ډیره بخښنه غواړم که د ټولې نړۍ ډاکټران راوغواړي هم فایده نکوې چې ټول مال و دولت دي مصرف کې هم کمه پایله نه ورکوي دده د زهرو ډېر وخت کیږي چې خوړلي یې وه ټول بدن ته جزب سویدي ده فکر کوم چې د یو څه یا د یو چا لپاره یې ځان تر ډیره حده کنټرول کړی وو که نه ډېر وخت مخکي به لویدلۍ وای.

د زید پلار پر سر لاسونه ونیول بیا یې وویل: یا خدایه دا څه اورم.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا ډاکټر وویل: سـلطانه تاسـو حوصـله وکړئ زید څو شـېبو وروسته په هوښ راځي تاسو ور سره لیدلئ سئ د تقدیر فیصلې نه اوړي.

تر څو شېبو وروسته زید په هوښ راغلئ هوښ ته په راتلو سره سم یې د مسکان مسکان نوم یادوئ، نرسان هغه ته غوږ. سول بیا یو نرس دباندي ور ووتئ وېویل: په تاسو کي مسکان څوک ده؟

ټولو مسـکان ته وکتل نرس وویل: مریض سـتاسـو نوم یادوي نو ښه به دا وي چي تاسو اول ور سره ووینئ.

مســـکان د عملیات اطـاق ته ورغله او د زید تر څنګ ودریدل، زید چي کله سـترګي خلاصـې کړې نو مسـکان یي ولیدل د هغي په لیدو موسـکی سـو مسـکان په اوښـکو ډکو سـترګو وویل: ولي دي داسي وکړه؟

زید په سـخت اواز وویل: مسـسـسـکان ما خو درته ویلي وه چي زما ژوند په تا پوري تړلئ دی.

مسـکان تر څو شېبو وروسـته وویل: تا زما سره کړې وعده ماته کړل زه به دي هیڅکله ونه بخښم.

زید وویل: مسـکان زه تا نه ملامتوم ځکه ما هغه څه غوښتل چي را رسیدل یي ناممکینه وه او تا په اړیکو پاللو کي کمزوره هم نه بولم ځکه تا د نه پاللو سـبب درلودئ خو ما ته هغه دنیا خوند نه راکوي چي تـه پکښـــي د بل چا یي زه بـه په هغه دنیا کي درته انتظار کوم.

مسـکان د زید تر څنګ کښینستل د هغه لاس یي په خپل لاس کي ونیوئ او مچ(ښـګل) یي کړ بیا په ژړا د اطاقه او بیا د روغتونه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ووتل او د کور پر طرف روانه سول، کله چي مسکان ولاړه نو د زید پلار او ورونه اطاق ته ورغله........،

بیا زید وویل: حیاء زه اوس سم سوی یم په الله باور وکړه.

مسکان وویل: پوهیږم.

زید وویل: نو بیا ولي نه راسره ویني.

مسکان وویل: د تقدیر فیصلې دي که نه ما به یوه دقیقه هم ستا څخه لیري نه وای تیره کړې.

زید وویل: زه دي په دي نه مجبوروم حیاء شاید ته ددي لپاره یو سبب ولرې خو زه به رب ته دعا کوم چي موږ ژر سره یو ځای کړي.......،

د زید د خبرو په جریان کي مسکان د ځان سره فکر کي وویل: ناممکینه ده زیده زه به بیا دعا کوم چي رب مو په هغه دنیا کي ژر تر ژره سره یو ځای کړي په دي دنیا کي به مو نصیب سره ونه سي.

تر څه خبرو وروسته مسکان وویل: ډاکټر ته ولاړې؟

زید وویل: یا هلته کمپنۍ کي دې وخت کي یو همکاره هم وه هغې ژر ساکیټ وکښېځ د برقه څخه نو ځکه ډیر وخت یي نه یم نیولۍ.

مسکان وویل: بیا هم ډاکټر ته ځان ور ښکاره کړه خدای نکړه وروسته بیا تاوان درته ونکړي شاید اوس یي زخم پټ وي.

زید وویل: سمده سبا ته به ان شاءالله ورسم.

مسکان وویل: سمده چي بیا دي هیر نسې.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا مسـکان وویل: زیده نور بیده سـه ناوخته دی سـتړی سـوی به یې.

زید وویل: سمده خو خبره واوره!

مسکان وویل: ښه ووایه.

زید وویل: مینه در سره لرم.

مسکان موسکی سوه بیا یې وویل: بیده سه لیونیه.

زید په خندا وویل: سمده ښه شپه.

مسکان هم وویل: ښه شپه.

مسـکان چي کله خپل بیسترې ته ولاړه نو د زید او خاوند په فکر کي سـول تر ډیره بیده نسـوه خو کله چي سـهار کیدو ته سـاعت وخت پاته وو بیده سـوې وه خو د سـهار د اذانو سـره بیرته راکښـینسـتل، چي دباندي یې وکتل نو خاوند یې پر لمانځه ولاړ وو او په ډیرې عجزې سره یې لمونځ کوئ، مسکان تر څو شیبو هغه ته کتل وروسته دا هم ولاړه اودس یې وکړ او د لمانځه لپاره یې تیارئ ونیوئ، کلـه چي لمر راوختئ تر نـاشـتي وروسـته مسـکان دفتر ته ولاړه چي وپکتل نو زید ډیر خوشـحاله وو دا هم موسـکی سـوه بیا یې عایشـې ته سـلام ووایه او تر څنګ یې کښینستل عایشې ورته وویل: ښـاغلی خو خورا نن خوشحاله دی چي څه پیښه ده؟

مسـکان وویل: ښاغلی دي خدای داغسي خوشحاله لري پروند یې سخت وهم او مرګ راباندي تیر کړړ.

عایشې وویل: ولي؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسکان وویل: د برق لین ته یي لاس ور وړئ وو هغه نیولئ وو زه چي باندي راغلم نو بي هوښــــه پروت وو ما فکر وکړ چي خدای نکړه مړ سوی دی سخت مي وژړل خو چي کله مي اوبه باندي وپاشلې راکښینستئ او زه یي د ژړا په حالت کي ولیدلم.

عایشې وویل: نو درباندي پوه سوئ خو به نه یي چي تا ور سره په تلیفون کي خبرې کولې؟

مســـکان وویل: یا نه دی پوه ســـوئ ده فکر کوئ چي زه بس داغسي د ښځولۍ په خاطر وبیریدم نو ځکه پوه نسو.

بیا مسکان وویل: عایشې هغه اوس ډیر سم سویدئ تر پخوا.

عایشې وویل: هغه څنګه؟

مســکان وویل: پروند چي دی بي هوښـــه ســوئ وو نو زه ډیره نږدي وم ورتــه خو ده چي ولیــدلم ژر یي مخ راڅخــه واړوئ او زمـا د غیږ څخـه یي ســـر پورتـه کړ وروســـته یي تر کوره هم ورســـولم بیا یي هم پر تولـه لار هیڅ ونـه ویل او نه یي هم زما خواته کتلې دي.

عایشې وویل: هو ما ته هم څه ناڅه معلومیږي چي سم سویدئ.

عایشې او مسکان خبرې سره کولې چي د زید د خپله دفتر څخه په مســکان کي فکر سو بیا یي د مســکان د تیري ورځې ژړا ور پیاد سول چي دده د بي هوښـۍ پر وخت یي ژړل وروسـته د تیر ماښام د حیاء ژړا ور پیاد سول بیا د خدمتګار خبره ور پیاد سول چي کله په اول وار مســکان د زید اطاق ته په غلطۍ ورغلې وه چي خدمتګار ورته وویل: د مشر صــاحب د دفتر څخه یو انجلۍ راغلې وه د خالد صاحب پوښتنه یي کول ما د خالد صاحب اطاق

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ور ښـــولئ وو او دا دلتـه پـه غلطۍ کي راغلي وه، زيد پر دي شـکي سو چي داسـي نه مسکان حياء وي، کله چي تفريح سوه نو مســکان دباندي د کمپنۍ پارک ته ووتل زيد په هغې پســي وو او حياء تـه يي زنـګ ور وهـئ خو د هغې تليفون بند وو، مســـکان غوښتل چي زيد ته زنګ ووهي خو عايشې ورته وويل: مسـکان ودريږه!

مسکان وويل: څه خبره ده؟

عايشې وويل: هلته وګوره زيد شايد په موږ پسي ګوري.

مســکان تليفون دســتکول ته واچوئ او د عايشــې ســره په باندار مصـروفه سـول. زيد څو شيبې شـاوخوا وکتل وروسـته ولاړئ د دفتر خواته عايشې او مسکان ورته کتل چي دی ولاړئ، وروسته مســـکان تليفون راوکښـــئ او زنـګ يي ور ووهلئ کله چي زيد اوکې کړ نو تر روغبړ وروسته مسکان ورته وويل: د رغه څخه دي داسي معلوميږي لکه په ما پسي چي ګرځيدي که څنګه زيده؟

زيد په موسـکا وويل: هو زه دلته زموږ پر يوې همکارې شـکمن سوم ما فکر کوئ چي هغه به ته يي.

مسکان عايشې ته اشاره وکړه چي زيد رښتيا هم په موږ پسې وو بيا يي زيد ته وويل: ښه ته بيا په انجونو پسي يي؟

زيد وويل: يا په پســـي نه يم مازي مي کتل چي هغه خو به ته نه يي.

بيـا زيد وويل: حيـاء بـاور وکـه اوس مي بيلـه تا په زړه کي بل د هيڅا لپاره ځای نسته او نه به هم پيدا سي.

مسکان اوږده ساه واخيسته بيا يي وويل: زيده زه ستا وړ نه يم.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

زيد وويل: حياء داسـي مه وايه که ته ووايي زه سـتا سـره په هغه ډول ژوند کوم هر رکم چي ستا خوښ يي په هم هغه ډول.

مسکان وويل: زيده زه کمزوري لرم.

زيد وويل: څنګه کمزوري؟

مســـکان وويل: خير اوس يي پريږده ته دا راته ووايه چي ډاکټر ته ولاړې که يا؟

زيد وويل: حياء ته پوهيږې چي ته نه راســـره ويني نو پر ما څه تيريږي؟

مسکان وويل: پوهيږم زيده خو ته بايد ما درک کړې.

زيد وويل: ســـمده زه به وګورم چي ته څنګه په ما ځان نه ويني که مي هر څه په ځان وکړه بيابه مي نه ملامتوې.

مسکان وويل: زيده ليونی کيږه مه.

زيد وويل: ته مي دې ته مجبوره کوې چي داسي وکم.

مســـکان وويل: که دي څه وکړه زيده قســـم درته کوم چي بيا به هيڅکله در سره ونه وينم.

زيد تليفون بند کړ څه يي ونه ويل مســـکان ډيره پريشـــانه ســـوه عايشې وويل: څه پيښنه ده؟

مســـکان وويل: زيد وايي که دي راســـره ونه ليدل په ځان يو چم کوم.

عايشې وويل: دا تا خطاباسي هيڅ لا نکوي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسکان وویل: عایشې دا لیونی زه پیژنم ډیر ضدي دی حتماً یو څه کوي اففف خدایه نه پوهیږم څه وکم.

مسکان او عایشه بیرته دفتر ته ولاړې مسکان په زید پسې کتل هغه دننه په خپل دفتر کې وو، مسکان به هغه ته د سترګو تر بغلو کتل بیا یې فکر وکړ چې د زید نظر به د ځان څخه واړوم چې زه حیاء نه یم نو ځکه یې تلیفون د دستکول څخه راوکښئ او خپل خاوند ته یې زنګ ور ووهلئ تر روغبړ وروسته یې وویل: زه دفتر ته رالم هلته پر میز زما کمپیوټر پاته سوی وو اوس مې ډیر تېنګ ورته ضرورت سو که ته فارغه یې نو یواري یې دفتر ته راوړه.

خاوند یې وویل: سمده زه یې ان شاءالله په یو څو دقیقو کې در رسوم.

مسکان تلیفون بند کړ زید ته یې وکتل بیا په خپل کار اخته سول تر څو شېبو وروسته یې خاوند زنګ ور ته راووهلئ ورته وېویل: مسکان زه د دفتر مخته ولاړ یم.

مسکان وویل: چوکیدار ته ووایه چې زه د مسکان خاوند یم بیا راسه دننه.

خاوند یې وویل: سمده.

تر څو شېبو وروسته یې خاوند دننه دفتر ته راغلئ او مسکان ته یې کمپیوټر ورکړ، مسکان قصداً خپل خاوند د ځان سره څه مصروفه کړ چې د زید ورته پام سي چې همداسې هم وسوه د زید پام مسکان او خاوند ته ور واوښتئ،زید حیران سو چې دا یې څه دی چې مسکان داسې په مینه ور سره خبرې کوي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مســـکان د زید خواته وکتل وېلیدل چي زید دا او خاوند ولیدل بیا یي خاوند ته وویل: ښــه ســمده ته ولاړ ســه او د زحمته دي ډېره مننه.

وروســته د مســکان خاوند روان ســو زید چي هغه ســم ولیدئ نو وي پیژندی چي دا هغه ســړی دی چي ده د هوټل مخته موټر دده د موټرسیکل سره ټکر کړئ وو چي زید یي اخلاقو او ښه رویي ته حیران ســوئ وو، کله چي هغه ووتئ مســکان زید ته کتل چي زید چوکیدار ته زنګ ور ووهلئ ورته وېویل: دا سړی څوک وو چي دفتر ته راغلی وو؟

چوکیدار وویل: دا د مسکان اغلي خاوند وو.

زید تلیفون بند کړ او څو شـــېبې حیران پاتـه وو بیا یي پلار ته زنـګ ور ووهلئ ورته وېویل: بابا چیري یي؟

پلار یي وویل: در روان یم دفتر ته زویه ولي خیریت خو به یي؟

زید وویل: هو بابا خیریت دی یو څه مي پکار وې.

پلار یي وویل: سمده زویه دا یم در روان یم.

تر څو شــېبو وروســته د زید پلار رالی او د زید ســره یي ولیدل زید ورتـه وویـل: بـابـا پـه کمپنۍ کي لږ کار دی زه هلته ځم او دا یو څـه لاربښـــوونې دي مـا کـاپي کولو تـه ورکړیدي یو څه کاپي ســویدي لږ پاته دي چي ټول کاپي ســول بیا یي مســکان اغلي ته ورکـه چي کمپنۍ ته یي راوړي هلته به یي ښـــځینه کاریګرو ته ور وښیي.

پلار یي وویل: سمده زویه.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

وروسته زید ووتئ مسکان هم چي کله د زید ورته شا سول نو پسي وپکتل او فکر یي کوی چي زید چیري ولاړئ ډیره اندیښمنه سول بیا یي څه اسناد واخیستل او د زید د پلار دفتر ته ورغله ورته وېویل: صاحبه زید صاحب چیرې ولاړئ دا یو څه اسناد وه باید یو څو مشتریانو ته یي استولې وای.

د زید پلار وویل: هغه کمپنۍ ته ولاړئ لورې او دا پرینټر ته پراته کاغذونه یي غوښتې وه باید چي تاسو یي ور وړئ هلته به ښځینه کاریګرو ته تشریح ورکړئ.

مسکان یو څه خوشحاله سوه چي بیا زید ته نږدي کیږي او پر هغه څارنه کولای سې چي داسي نه څه وکړي نو وېویل: سمده صاحبه ولي نه.

مسکان هلته ورته انتظار سوه کله چي ټول کاغذونه کاپي سول نو مسکان واخیستل او د کمپنۍ پر خوا روانه سول هلته چي ورسیدل نو وپلیدل چي زید د کمپنۍ په اطاق کي دی، د مسکان زړه هوسا سو بیا دننه ورغله او تر سلام وروسته یي ورته وویل:صاحبه دا کاغذان صاحب ویل چي ده ته یي ورکړه.

زید وویل: هو ورسه د ښځینوو په ځای کي ټولې کاریګرې درته منتظر دي هغو ته یي تشریح کړه اسانه دي لږ تشریح ته ضرورت لري.

مسکان وویل: سمده.

وروسته مسکان د ښځینه کاریګرو ځای ته ورغله او هغو ته یي لارښووني شروع کړې تر څو دقیقو هلته وه وروسته چي معلومات خلاص سول نو مسکان ټولو ته اجازه ورکړه چي

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

نوري تلاى سئ هغوى تولې ولاړې، په کمپنۍ کې هيڅوک نسوه پاتـه د مســـــکان کـاغذان په لاس کې وه د زيد د اطاق خواتـه ور روانه ســوه کله چې اطاق ته ورســيدل نو وېليدل چې زيد پر ميز ســر ايښــى دى چاکو يې بغلته پروت دى او پر ميز وينې بهيدلې دي، ددې حالت په ليدو د مســـکان بدن ريږد ونيوئ کاغذان يې د لاسه ولويدل او کرار کرار او په ريږديدلې پښو د زيد خواته ور روانه سوه کله چې هغه ته ور ورسيدل نو د زيد سر يې په لاس کې ونيوئ او په ريږديدلې او وارخطا ږغ يې وويل: ززززيده!

خو کله چې يې زيد سره وښوروئ او يقين يې وسو چې زيد مړ سويدئ نو پر ځنګنو سوه او چيغې يې کړې او په چيغو کې يې د زيد نوم وايه، په دې وخت کې چوکيدار راوځغســتل غوښـتل يې چې اطاق ته راننوځي چې زيد ســر راپورته کړ او هغه ته يې په خندا اشـاره وکړه چې بيرته ولاړ سـه! چوکيدار بيرتـه ولاړئ زيد بيا خپل ســـر پر ميز کښــيښــوئ او د مســـکان ژړا ته يې غوږ ونيوئ، مســکان تر څه ژړا وروسـتـه چپ سـول او بيا يې د ځان سره وويل: زيده! زما په سبب دا هر څه وسول که ما ستا غوښتنه منلې واى نو دا هر څه به نه کيدل نو زه هم نور ژوند نه غواړم.

مســـکان پر ميز پروت چاکو پورته کړ کله چې يې ځان په وهئ نو زيد يې لاس ونيوئ، مســـکان ډيره حيرانـه ســـول چې زيد ژوندى دى، زيد چې کله د مســکان لاس ونيوئ نو تر څو شــېبو وروسته په خندا سو او چاکو يې د مسکان د لاسه وايستئ پر ميز پرتو کيچپو يې ګوته ولړل او خولې ته يې ويوړل او ويزبيښل بيا يې مســـکان ته وويل: ما خو درتـه ويلي وه چې زه به وګورم چې تـه څنګه پـه ما ځان نـه وينې دا دى زه پـه خپل پلان کې کامياب سوم.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مسکان تر سترګو اوښکې رواني وې بیا یې زید پوري وخندل او ورته وېویل: بې عقله په هغه مسخرو دا رکم مسخرې څوک کوي دا که یوار زما زړه دریدلی وای؟

زید په موسکا وویل: نه دریدی ځکه ما خدای ته دعا کړیده چي خدای ماته ستا څخه مخکي مرګ راکړي.

مسکان وویل: بس چپ یې که!

تر څو شېبو ژړا وروسته مسکان بې اختیاره د زید غېږ ته ور ولویدل او لاسونه یې باندي راوګرځول تر ډیره یې ژړل خو وروسته یو دم ارامه او حیرانه سوه او بیا د زید څخه لیري سوه وروسته د اطاق څخه په ځغاسته ووتل او ولاړل، زید په مسکان پسې ناري کړې خو مسکان ونه دریدل او کور ته ولاړل زید ډېر حیران وو چې مسکان ولي داسي وکړه خو بیا پوه سو او وریاد سوه چې مسکان د خاوند په سبب دده څخه ولاړه زید تر څو شېبو وروسته پریشانه پر چوکۍ کښېنستئ او د مسکان په فکرو کي سو، کله چي سبا ته زید دفتر ته راغلی نو مسکان ته په انتظار سو ټول کارکونکي راغله خو مسکان رانغله زید ډېر پریشانه وو تر ډېرو فکرو وروسته یې د عایشې د میز تلیفون ته زنګ ور وو وهلئ عایشې تلیفون اوکې کړ تر سلام وروسته زید وویل: عایشې ستا ملګرې چیري ده ولې نن نه ده راغلې؟

عایشې وویل: نه پوهیږم صاحبه.

زید وویل: تا تلیفون ندی ور سره کړئ؟

عایشې وویل: یا صاحبه.

زید وویل: ته یې ماته نمبر راکړه.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

عایشې د مسکان نمبر ورته ووایه زید زنګ ور ووهلئ کله چې مسکان تلیفون پورته کړ نو وېلیدل چې د زید نمبر دی تر څو شېبو فکر وروسته یې اوکې کړ تر روغبړ وروسته زید وویل: مسکان دفتر ته ولې نه یې راغلې؟

مسکان وویل: نه پوهیږم.

زید وویل: زما څخه خوابدې یې؟

مسکان وویل: یا هغسې خبره نه ده.

زید وویل: نو څه خبره ده؟

مسکان وویل: زیده ته پوهیږې چې زه واده سوې یم زه تاته مینه نسم درکولای هلته تاته په نږدې اوسیدو نغواړم چې هم ځان او هم تا خواشینی کړم چې سره لیرې یو یو څه به مو خواشینې کمه یې.

زید وویل: مسکان داسې مه وایه زه ستا څخه لیرې ژوند نسم کولای.

مسکان وویل: زیده زما خاوند زما سره ډیره مینه لري هغه ډیر ساده دی زه د هغه د مینې او سادوالې څخه ګټه نه پورته کوم که هغه خبر سې چې زه ستا سره مینه کوم باوري یم چې د هغه به د ډیره غمه زړه ودریږي زه د هغه سره چم نسم کولای ما وبخښه زیده پر دې دنیا خو مي په نصیب نسې کیدای په اخیرت کې به د ربه یوازې تا غواړم.

زید تر څو شېبو فکر وروسته وویل: زه ستا د خاوند سره مخ سوی یم د هغه سادوالی او اخلاق راته معلوم سویدي داسې نه د هغه سره په چم کولو الله موږ ته په قهر سې زه به هم دعا کوم

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دې دنیا کې خو مو نصیب سره ونسو چې الله مو په هغه دنیا کې ژر تر ژره سره یو ځای کړې خو مسکان ته دې وظیفې ته راځه زه وعده درکوم چې زه به ستا سره د امکان تر حده نه مخ کیږم.

مسکان وویل: سمده درځم.

سبا ته زید د مسکان په تمه وو چې تر څو شېبو وروسته مسکان دفتر ته راغله ټولو ته یې سلام ووایه، زید د هغې په لیدو ډېر خوشحاله او موسکی سو وروسته یې پرده بنده کړه تر څو مسکان دی ونه ویني او دی مسکان ونه ویني، مسکان د زید د دفتر خواته وکتل وېلیدل چې زید پرده بنده کړیده وروسته په خپل کار مصروفه سول، وختونه تیریدل زید به هره ورځ مسکان ته په تمه وو کله چې به هغه راغله بیا به یې د کلکین پرده بندول د زید د پرمختګ فیصدې کرار کرار راکښته کیدل ټوله ورځ به یې فکر په مسکان کې وو کار ته یې هیڅ زړه نه کیدی، یوه ورځ په دفتر کې غونډه جوړه وه د نورو کارکونکو ترڅنګ زید او مسکان هم ناست وه، د زید د پلار شریکانو ویل چې زموږ مشتریان یو وار بیا زموږ د تولیداتو رانیول څه ناڅه کم کړیدي سبب یې تاسو څه بولی؟

ټولو کارکونکو خبرې وکړې خو زید څه نه وویل او سر یې کښته نیولی وو لاندې یې کتل په فکرو کې ډوب وو د زید د پلار یو شریک وویل: زیده تا په دې اړه څه نه وویل.

زید د پلار د شریک خبره نه واوریده او همغسې په فکرو کې ډوب وو بیا پلار ور ناره کړه: ززیده!

زید د پلار په لوړ اواز خبر سو بیا یې وویل: ها بابا.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

پلار يي حيران سو بيا يي وويل: څه در سويدي زويه؟

زيد وويل: هيڅ نه بابا.

پلار يي وويل: سليم وايي چي زموږ د توليداتو بازار يو وار بيا راکم سويدئ په دې اړه ته څه وايي؟

د زيد فکر لا هم نه وو پر ځای مسکان پوهيدل چي د زيد فکر په دې کيدی او د کمپنۍ د توليداتو بازار چي کم سويدی هم يي سبب زيد دی مسکان پوهيدل چي زيد څه نسي ويلای چي پلار يي ورته په قهر نسي نو ځکه يي وويل: وبخښه صاحبه زه ووايم؟

د زيد پلار وويل: هو مهرباني.

مسکان وويل: کله چي زموږ توليدات مخته ولاړه نو مقابل طرف زموږ پر ضد د خپلو توليداتو نرخونه راکم کړل تر څو خلک د دوی توليدات په ارزانه بيه رانيسي او موږ تر پښو واچوي نو بايد موږ هم د څه وخت لپاره د خپلو توليداتو نرخونه راکم کړو په داسي کولو سره به مقابل طرف تر ډيره وخت په تاوان کي وي يا به هم پخپل سر سره خپل توليدات بازار ته وړاندي کوي او وروسته به دوی د يو لوی تاوان سره مخ سي مجبوره دي چي خپل توليدات بيرته په لوړه بيه بازار ته وړاندې کړي په داسي کولو سره به يوار بيا زموږ مشتريان زيات سي او د دوی د توليدات بازار به کم سي.

د زيد پلار وويل: افرين ډير ښه نظر دی همداسي به کړو.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا سلیم وویل: زیده! نن سبا تاسو هم خپل کار ته سمه پاملرنه نکوئ هیله ده په ځان کي مو تغیر راولئ او خپل کار ته متوجې و اوسئ!

تر غونډې خلاصیدو وروسته ټولو کارکونکو غوښتل ووځي نو ټول ولاړ سول او ووتل د زید پلار چي کله وتئ نو زید ته یي څه په غوسه وکتل، زید یوازي د غونډو په اطاق کي پاته سو نور ټول ووتل تر څو شېبو وروسته زید ډیر احساساتي سو یو دم یي میز ته لغتې کش کړې او چوکیانې یي سره وغورځولې، دباندي د میزو په ړغ مسکان عایشه او ټول ډیر حیران سول او د غونډو د اطاق خواته یي کتل خو چا جرأت نسوای کولای چي ورسي تر څو شېبو وروسته مسکان د اطاق خواته ورغله چي دروازه یي خلاصه کړل نو وپلیدل چي زید لاندې ناست دی شاوخوا یي د مات سوي ګیلاس هنداري پرتې دي او د زید تر یو لاس وینې بهیږي، مسکان ډیره حیرانه وه وروسته ورغله او د زید لاس یي په لاس کي ونیوئ غوښتل وینې سوئ ځای یي ور وتړې خو زید لاس ځني کش کړ او بل طرف ته یي وکتل، مسکان بیا لاس ټینګ ځني ونیوئ او خپل د پوړنې څخه یي یو ټوټه څیرې کړل او د زید لاس یي ور وتړئ او په خوابدتیا ځني ووتل، زید د مسکان په پوړنې خپل تړل سوي لاس ته وکتل تر سترګو یي اوښکې وبهیدې د مسکان پوړنۍ یي مچ(ښکُل) کړ.

مسکان چي کله بیرته خپل ځای ته راغله نو ډیره پریشانه وه خپل لاسونه یي پر سر نیولي وه لاندې یي کتل چي عایشې یي پر اوږې لاس ور ونیوئ بغلته یي کښېنستل ورته ویویل: مسکان ښاغلی بیا پر څه شي دردیدلی وو؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسکان اوږده ساه واخیستل بیا یي وویل: نه پوهیږم څه وکم او پایله به مو څه یي؟

عایشې وویل: مسکان فکر کوم ښاغلی به بیا تیر وخت ته ولاړ سي.

مسکان وویل: دی خو به ځي چي ځي ترڅنګ به یي زه هم ور سره تللې یم.

سباته زید دفتر ته نه راغلئ بیده وو مسکان ورته په تمه وه خو زید د ورځې تر پایه نه راغلئ مسکان ډیره پریشانه وه خو د سبا په تمه سوه خو سبا ته هم زید معلوم نسو دریمه ورځ هم معلوم نسو، مسکان چي کله په دریمه ورځ کور ته تله نو ټېکسي ته وختل کله چي ټېکسي څه مخته ولاړه نو د مسکان سترګې پر زید ولګیدې چي څه بل رکم روان وو او په پارک ننوتئ، مسکان ټېکسیوان ته وویل: وروره موټره ودروه!

کله چي موټر ودریدئ نو مسکان کښته سول او پارک ته ور ننوتل کله چي څه مخته ولاړه نو زید یي ولیدئ چي پر یو چوکۍ ناست دی او زیات ټوخیږي او د ډیره ټوخې یي مخ سور سوی وو، مسکان د زید خواته ورغله کله چي هغه ته ور ورسیدل پر اوږه یي لاس ور کښیښنوئ ورته وېویل: زیده!؟

زید د ټوخې په حالت کي مسکان ته وکتل وروسته یي مخ ور څخه واړوئ بیا مسکان وویل: زیده! ته خو به ښه یي؟

زید د ټوخې په حالت کي د هو په اشاره سر وښوروئ چي سم یم، بیا مسکان ولاړه زید ته یي اوبه راوړې کله چي زید وڅیښلې او څه سم سو مسکان ورته وویل: څه در سویدي؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید په موسکا او د نشې په حالت کې وویل: هلته څو کسان ناست وه په سګریټو کې یې نشه راکړه.

مســکان په دې ســره ډېره حیرانه ســول بیا یې په حیرانتیا وویل: څه؟ تا نشه کړیده؟

زید وویل: هو.

مســکان په غوســه ولاړه ســوه او د هغو خلکو پر طرف ورغلل کله چې هغو تــه ور ورســــیده نو هغوی پــه ســــګریټ څکولو مصروف وه مسکان هغو ته وویل: اې بې عقلانو کوځه ډبو تاسو خو په دې نشــو خپل دنیا او اخیرت خراب کړیدي نو د نورو دنیا او اخیرت ولې ور خرابوئ؟

د نشیانو څخه یوه وویل: خو ده ویل چې سخت پریشانه او غمجن یم مور ورته وویل راســــه دا ســــګریټې څکول دې غمونه لیرې کوي چې وېځکوې د دنیا تر ټوله خوشحاله انسان به سې.

مسکان بیا په غوسه وویل: چپ سه بې عقله!

نشــیان ولاړ ســول یوه یې د مســکان پر طرف ور روان ســو په غوســــه یې مســــکان ته وویل: ســـتا خوله ډېره تیزه چلیږي ســـتا خو....

هغه نشیې غوښتل مسکان په چپلاخه ووهې چې په دې وخت کې زید پر راوځغستل او هغه یې پر مخ په سوک ووهئ او هغه نور نشــیان یې هم سره پورې وهل او وېغورځول هغو ټولو وځغســتل او ولاړل، مســکان هم غوښــتل چې ولاړه ســې خو زید تر لاس ونیول.

مسکان په غوسه وویل: زما لاسه ایله که!

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

زيد وويل: مسكان هيله کوم.

مســـــكان بيرتـه د هغـه طرف تـه مخ واړوی او پـه ژړا يي ورتـه وويل: ولي مي پـه داســي کړونو د ژوندە دوږخ را جوړوې د کله چي مي ژوند تـه راغلی يي ژوند مي نـا ارامـه ســـويدی پـه هر لحظه کي ستا پـه ياد کي سوځل کيږم.

زيد پـه ژړغوني اواز وويل: مســـكان! زما پـه واک کي ندي څه وکم تـه شــايد ددي حالاتو ســره مبارزه وکولای ســې خو زه ورتـه مات يم دې حالاتو تـه.

مســكان وويل: چي مبارزه ونکړو بلـه لار نلرو زيده! څکه تقدير همدې لارې تـه درولي يو چي نـه مختـه تلای ســـو نـه شـــاتـه زه خاوند تـه پـه دوکي ورکولو تـا نسـم تر لاســه کولای کـه مي داســي وکړه نو الله بـه راتـه پـه قهر ســـي او ســـتا ددې مشـــكلاتو څخـه د خلاصون يوه لاره دا ده چي زه نور ستا سره نـه مخ کيږم.

زيد وويل: يا مسـكان داسـي مکوه زه ستا مشکل درک کولای سم خو زما د سترګو مه پناه کيږه خير دی.

مســكان پـه ژړا وويل: زه ســتا پـه خاطر وايم زيده زه خو حالات زغمم چي پـه هر حالت کي يم خو زما سره ستا فکر دی.

زيد وويل: يا زما فکر مکوه خو زما څخه مه ليري کيږه.

مســكان وويل: ســمده پـه يوه شــرط هغه دا چي تـه بـه د پخوا پخير کيږې بيرتـه بـه خپلي وظيفي تـه ځې او پـه خندا بـه ژوند کوې هغه کـه زه در سره يم يا نـه خو تـه بـه پريشاني نـكوې.

زيد وويل: سمده زما قبوله ده.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسـکان وویل: اوس ورسـه حمام وکه او بیا کور ته ولاړ سـه که دي پلار په دې حالت کي ولیدلې نو زړه به یي مات سي.

زید وویل: سمده.

وروسته دواړو خدای په امانی سره واخیستی او ولاړل، مسکان تر څو شـــېبو وروســـتـه بیرته زید ته وکتل او ورناره یي کړه: زیده!؟

زید مخ ورته راواړوی ویویل: ها.

مسکان په موسکا وویل: هیڅ نه.

زید روان سـو او مسـکان مخ واړوی پر مخ یي اوښـکي جاري سوې د ځان سره یي وویل: که تقدیر بدلیدلای زیده ما به تر ټولو اول دا فیصـــله بدله کړې وای چي د بل یم او ته مي په نصـــیب سـوی وای او ټول عمر مي داسـي مینه درکړې وای چي هر غم او درد دي هیر سوی وای.

د سهار لمر خپلي وړانګې پر مځکه خپرې کړې مرغانو په خپلو خوږو سـندرو سـهارګاه ته ښـه راغلاسـت ووایه خلک د ژوند د تیر لپاره خپلو کارو پسـي ووتل مسـکان هم دفتر ته د تلو لپاره امـادګي ونیول او د دفتر پر خوا روانـه سـول، کلـه چي دفتر تـه ورسـیدل نو لومړی د زید د اطاق پر خوا وکتل خو زید یي هلته ونه لیدئ، مسـکان لویه سـاه واخیسـتل او پریشـانه پر خپل چوکۍ کښینستل خو تر څو شېبو وروسته یي ولیدل چي زید راغلی دی او د کاریګرو سره په بل اطاق کي مصـروف وو، مسکان د هغه په لیدو موسـکۍ سـوه وروسـته یي په خپل کار شـروع وکړه، تر

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

څو ورځو وروسته مسکان سهار غوښتل چې دفتر ته ولاړه سي چې خاوند يې ور بږغ کړه: مسکان؟

مسکان وويل: ها؟

خاوند يې وويل: زه ستاسو د دفتر خواته ځم زما سره ولاړه سه زه به دي تر هغه ځايه ورسوم.

مسکان وويل: يا مننه ته تکليف مکوه.

خاوند يې وويل: يا خو زه اغسي هغې خواته ځم.

مسکان وويل: سمده چي ستا خوښه يي.

تر څو شيبو وروسته مسکان او خاوند يې پر موټرسيکل د دفتر خواته روان سول، زيد د استراحت په اطاق کي وو چي مسکان او خاوند يې دفتر ته راورسيدل، زيد سر پر سوپا ايښی وو چي يو دم يې مسکان او خاوند ته ور پام سو، د هغو په ليدو يې سر د سوپا څخه پورته کړ او د مسکان او خاوند پر طرف يې زير زير کتل، د مسکان خاوند هغې ته په مينه او موسکا خدای په اماني ووايه مسکان هم په مينه او موسکا خدای په اماني ځني واخيستی او د دفتر پر خوا روانه سول، کله چي دفتر ته نږدي سول نو زيد يي وليدی چي دې ته يي کتل، مسکان ډيره پريشانه سول او د ځان سره يي فکر وکړ چي زيد به څه فکر کړی وي، زيد ډير پريشانه وو او ټوله ورځ د استراحت د اطاقه نه راووتی، کله چي مازديګر او لمر مخ پر لويدو سو نو ټول کار کونکي د دفتر څخه ووتل، مسکان هم د عايشې سره روانه سوه خو فکر يي په زيد کي وو ورتلای ځکه نسوای چي کارکونکي ورباندي غلط فکر ونکړي، کله چي ټول دباندي ووتل نو مسکان فکر وکړ چي

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

یواری به د زید احوال واخلم نو ځکه یي عایشې او نورو ملګرو ته وویل: تاسو درځۍ زما تلیفون دننه پاته سویدی.

ټول ولاړل مسکان بیرته دفتر ته ورغله او د استراحت اطاق ته ور داخله سوه کله چي هلته ورغله نو وېلیدل چي زید ډیر زیات سګریټ څکولي دي او سترګې یي ډیر سرې سویدي د سوپا مخته ګیلاسونه هم مات سویدي، ددي په لیدو مسکان ډیره حیرانه او پریشانه سول او زید ته سخته په غوسه سول، زید هم د هغې په لیدو حیران وو، تر څو شیبو ژړا وروسته مسکان په غوسه د اطاق څخه ووتل، زید هم په هغې پسې ور ووتی او تر څه تګ وروسته یي مسکان تر لاس ونیول تر څو وې دروي، خو مسکان ونه دریدل او په زور یي خپل لاس د زید څخه کشوی بیا یي په لوړه چغه او ژړا وویل: پریږده زما لاس!

زید د هغې لاس ایله کړ مسکان د دفتر څخه ووتل او ولاړل، زید پر ګونډو سو او په ژړا یي پیل وکړ تر څو شیبو ژړا وروسته یو دم چپ سو او د کور پر طرف روان سو کله چي یي ماښام حمام وکړ او سترګې یي د اوښکو څخه پاکي کړې بیا پلار ته ورغلی او تر څنګ یي کښېنستی وېویل: بابا زه غواړم نور ددي هیواده ولاړ سم.

پلار یي حیران سو بیا یي وویل: څه؟

زید وویل: بابا زما ګزاره نوره دلته سخته سویده زه غواړم یو بل هیواد ته او ددي ځایه لیري ولاړ سم.

پلار یي وویل: څه خبره ده زویه خیریت دی؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید وویل: هو بابا خیریت دی خو بس نور مي دلته حالت وار په وار پر خرابیدو دی ته چي ما هر هیواد ته اســتوي قبول مي دی زه به هلته خپل کار پرمخ وړم.

پلار یي وویل: زیده! ته خو به په حال کي یي زویه؟

زید وویل: هو بابا په حال کي یم او په پوره هوښ مي دا فیصـــله کړیده هیله کوم بابا ما واستوه.

پلار یي وویل: زویه تا داســـي څه وویل چي زه دي هک حیران کړم چي زه اوس څه ووایم.

زید وویل: بابا ما د کاکا ســره څو شــېبي مخکي خبره وکړه هغه ویل راســه که ستا خوښــه وي زه به هلته ورسم په هغه هیواد کي به د کاکا سره کمک کوم.

پلار یي وویل: ســـمده چي خوښـــه دي یي زویه خو ته به هلته یوازي ژوند څنګه کوی؟

زید وویل: د ځینو یادو سره به سخت وي خو بابا دلته ژوند ماته ډیر سخت سویدی.

پلار یي وویل: زویه څه مشـــکل دی ماته ووایه چي په هر ډول یي زه ستا هغه مشکل او غوښتنه د رب په مرسته در حل کومه.

زید وویل: بابا زما داســـي غوښـــتنه ده چي په هیڅ ډول نه حل کیږي او نه هم غواړم چي حل یي کړم پر دي دنیا به یي صـــرف د یادو سره ژوند کوم.

پلار یي وویل: ښــه ښــه پوه سوم چي د انجلۍ کیســه ده ښــه ووایه څوک ده هغه چي همدا اوس یي پلار ته زنګ ووهم او ستا خبره ور سره وکم چي په هر ډول یي راضي کوم به یي ستا لپاره؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید پلار ته د ځان او د مسکان د مینې په اړه هر څه وویل خو د مسکان نوم یې ندی ورته ویلی بیا یې پلار اوږده ساه واخیستل او وېویل: رښتیا هم زویه دا ناممکینه ده بلکې غلط کار هم دی چې ته د هغې سره مینه کوې ځکه هغه یو واده کړل سوې ښځه ده دا بدبختې خو زموږ په ټولنه کې سته چې د لور یا خور څخه تر ډیره پورې د هغې د خوښې او ناخوښې پوښتنه نکوي چې څوک دي د ژوند د ملګرې په جوړیدو خوښ دی هغه خبره هم نه یې دوی یې بیا د ژوند د تړون خبره پخه کړې وي چې کله د نکاح وخت سي نو د قبولیت ځکه هو وایي چې د پلار او ورور عزت، مقام او شملې او د مور پوړنی یې بدنامه یا کښته نسې تر واده وروسته یې زړه مات یې ژوند یې تریخ یې خو خیر الله دي زموږ دا خراب کلتور ورک کړي.

بیا د زید پلار وویل: سمده زویه چې ستا خوښه یې اغسي وکه.

زید د پلار څخه مننه وکړه او بیا د خپل اطاق پر طرف ولاړی، کله چې سهار سو تر حمام کولو وروسته زید خپل د کالو بسته تیارول.....،

مسکان چې کله د روغتون څخه راغله نو حمام ته ولاړه ولمبیدل کله چې د حمام څخه راووتل وېلیدل چې خاوند یې پر سوپا باندی ناست دی تلویزیون ګوري، مسکان د شاه له طرفه په خندا د خاوند پر اوږو لاسونه ور کښیښول او پر سر یې ښکُل کړ، خاوند یې هم پخپل لاس د هغې سر ونیوی او ځانته یې راکش کړه او پر تندې یې ښکُل کړه، مسکان وویل: زه ځم استراحت کوم کم څه ته خو به ضرورت نه یې چې درته تیار یې کړم؟

خاوند یې وویل: یا ګرانې مننه ورسه استراحت دي وکړه.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسکان وویل: سمده.

مسـکان د اطاق پر طرف روانه سـول کله چي اطاق ته ننوتل نو په دروازه کي ودریدل خاوند ته یي وکتل تر سـترګو یي اوښـکي رواني سوې او تر څو شېبو وروسته بیرته اطاق ته ننوتل، زید د کورنۍ سـره تر لیدو څو شـېبې وروسـته په روغتون کي سـاه ورکړل مړ سـو، د هغه پر مړینه یي کورنۍ زیات وژړل د زید پلاړ په خپل لاس د زید سـترګې ور پټې کړې او پر مخ او تندې یي ښـګُل کړ، د مسـکان خاوند لا هم تلویزیون ته ناسـت وو چي تر څو شـېبو وروسـته پر تلویزیون د عاجل خبر خبر راغلی، د مسـکان خاوند هم څنګ ایله کړ کښـینسـتی چي دا عاجل خبر ووینې چي څـه خبره ده، کله چي خبر راغلی نو خبریال وویل: د ښـار د مشـهوره تجار سلطان زوی زید نن سهار زهر خوړلي وه او اوس یي روغتون کي ساه ورکړل.

د مسـکان خاوند ډیر حیران سو او پوه سو چي دا هغه ځوان دی چي دی ور سـره مخ سـوی وو او مسـکان د دوی په کمپنۍ کي کار هم کوي.

بیا خبریـال وویـل: د هغـه کورنـۍ وایي چي د هغـه د ځـان وژنـي سبب معلوم ندی چي هغه ولي ځان وژنه وکړل.

د مسـکان خاوند تر دې خبر اوریدو وروسـته تلویزیون بند کړ او غوښتل یي چي مسکان هم ددې خبره خبره کړې، کله چي د هغې اطـاق تـه ور ننوتی نو وېلیدل چي مسـکـان مخ د کلکین خواتـه کړیدی او په سـوپا کي ناسـته ده د دروازې خواته یي شـا کړیده، خـاونـد یي وویل: مسـکان هغه ته چي په کمپنۍ کي کار کوې د هغه کمپنۍ د مشـر زوی ځان وژنه کړیده ډیر ښـه ځوان وو زه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ور سره مخ سوی وم نه پوهیږم چي ولي يي داسـي وکړه تا هغه لیدلی وو مسکان؟

مســـکان د خاوند پوښـــتني ته جواب نه ورکړ بیا يي خاوند ور نږدي سو وېویل: مسکان؟

مســـکان بیا ږغ ونکړ خو کله چي يي دریم وار ورناره کړه او لاس يي د هغې پر اوږه د هغې د خبرولو لپاره کښـــیښـــوی نو مســـکان پر یوه خوا راچپه ســـول او د لاســـه يي د زهرو بوتل ولویدی.

خاوند يي حیران سـو کله چي د هغې مخته ورغلی او سـره و يي ښورول نو وېلیدل چي مسکان مړه سوېده.

پای

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لیکوال نور ناولونه او کتابونه

- عاشقي ناول
- نارنج کلا ناول
- تیر یادونه ناول
- زموږ نیمګړې مینه ناول
- حیثیت ناول
- کندهار اتل ناول
- کوډې په اسلام کې
- ښځه په اسلام او غرب کې
- نفلي لمونځونه او فضلیتونه یې

Scanned by CamScanner

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library